

RACHOT PO BUCHARECH

Festivalový časopis

1.–5. dubna 2025

ÚVODNÍ SLOVO

Tak, a je to tu! Rok se s rokem sešel a my můžeme opět radostně přivítat naši oblíbenou kulturní akci – největší (a jediný) festival ochotnických divadel v Moravskoslezském kraji! A co víc, letošní ročník s sebou přináší i něco výjimečného. Po několika letech ticha se totiž vrací *Rachot po Bucharech*!

Ostravské buchary, to je především krajská postupová přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla v Moravskoslezském kraji. Také splněný sen několika nadšených ochotníků Divadla Devítka, kteří do doby vzniku této přehlídky objížděli se svými představeními postupové přehlídky v okolních krajích. Zároveň je to také příležitost potkávat se se svými divadelními kolegy a přáteli z celého Moravskoslezského kraje. A že jich není málo.

Marcel Stejskal, Divadlo Devítka

Ostravské Buchary 2024

Ano, slyšíte správně. Ten legendární festivalový časopis, který kdysi neohroženě mapoval dění na jevišti i v zákulisí, je zpět! Můžete se těšit na čerstvé reportáže, nečekané rozhovory, momentky plné emocí i zákulisní drby, které se jinak k uším smrtelníků nedostanou. Naše redakce si klade za cíl zachytit nejen divadelní výkony, ale i atmosféru, která dělá tento festival tak jedinečným.

Marcel Stejskal, Ostravské Buchary 2024

Těší nás, že vás letošním ročníkem můžeme provázet. V následujících dnech spolu prožijeme drama velká i malá, možná uroníme pár slz, ale hlavně – určitě se i zasmějeme. Tak se pohodlně usad'te, protože festival začíná a *Rachot po Bucharech* bude slyšet široko daleko!

*Veronika Příbilová a Tereza Dudová,
studentská agentura MEDIARING*

Ostravské Buchary 2025

VÍTE, ŽE...

... nejdelší divadelní hra na světě Experimentální inscenace *The Warp* trvá něco přes 24 hodin?

představení porotců

SRDCEM DIVÁCI, DUŠÍ KRITICI

Sylvie Vůjtková, Alice Olmová, Karolína Vyhlídal Hýsková, Pavel Gejguš

SYLVIE VŮJTKOVÁ

Propadla divadlu v 17 letech, když se jí při gymnáziu dostalo možnosti pracovat jako divadelní uvaděčka, a tak po maturitě místo na MATFYZ zamířila na DAMU. Během studií získala zkušenosti snad téměř na všech pozicích v divadelním prostředí. Od dramaturgyně, režisérky, asistentky režie, přes inspicientku, produkční, osvětlovačku až po zvukařku. Působila jako dramaturgyně činohry v Národním divadle moravskoslezském a v současné době je jednou z koordinátorek pro kulturu města Ostrava.

ALICE OLMOVÁ

V kulturní sféře má opravdu bohatou historii. Po Divadelní akademii ve Varšavě a získání doktorátu na Jagellonské univerzitě v Krakově pracovala v několika divadlech, včetně Národního divadla moravskoslezského, Slezského divadla Opava a Divadla Mír. Jako dramaturgyně spolupracuje stále s Českou scénou Těšínského divadla a i dalšími. Vyučuje na Janáčkově konzervatoři a Vyšší odborné škole mediální tvorby.

KAROLÍNA VYHLÍDAL HÝSKOVÁ

Tvůrčí svět zasahuje alespoň trochu snad ve všech směrech. Vystudovala herectví a za svou kariéru se stihla dotknout nejrůznějších disciplín, mezi něž patří například tanec, moderování, muzikál, pantomima a improvizace. Aktuálně spolupracuje s Divadlem loutek Ostrava a Slezským divadlem Opava. Kromě divadelní činnosti působí jako pedagožka na Janáčkově konzervatoři, kterou sama navštěvovala, a na Ostravské univerzitě. Věnuje se též zpěvu a choreografii.

PAVEL GEJGUŠ

Divadelní režisér a dramaturg. V roce 2014 převzal umělecké vedení kulturního prostoru Stará aréna v Ostravě, kde se podílel jako režisér a dramaturg na vzniku nové divadelní scény. Několik let pracoval jako režisér na volné noze a spolupracoval například se Západočeským divadlem v Chebu, Městským divadlem Zlín, Divadlem Šumperk a několika ostravskými divadly.

Kdybychom měli v našem kraji i festival porot, tahle by jednoznačně vyhrála. Nejen, že umění rozumí, ale všichni pro něj mají neutuchající vášň – stejně jako naši ochotníci.

ohlédnutí za včerejškem

DEN PRVNÍ – ÚTERÝ 1. 4. 2025

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Jak už to tak bývá, zahajovací den je vždycky plný překvapení. Některá potěší, jiná už méně. Až v tu osudovou chvíli vlastně zjistíte, jestli se na něco – a případně na co všechno – zapomnělo, co nejde podle plánu a na jaké drobnosti už nezbyl čas. My v redakci jsme to sledovali napůl očima diváků, napůl jako součást zákulisí, a můžeme s klidem říct, že těch příjemných překvapení bylo víc než dost!

Velice překvapující pro nás byla návštěvnost. To bylo prostě neočekávané. Bylo tu tolik lidí, že pokud by se to mělo stupňovat, nevejdou se sem!

Marcel Stejskal, pořadatel

Všichni návštěvníci se přesvědčili, že ačkoliv úvodní den festivalu připadl právě na prvního dubna, den aprílových vtípků, ze strany pořadatelů rozhodně nešlo o žádný žert. Mohu říct, že jsme byli všichni nadšení – pár minut před šestou hodinou večerní se doprodaly i poslední lístky a Kulturní dům Michálkovice naplnil své kapacity.

Někteří diváci byli dokonce tak natěšení, že se ještě před oficiálním otevřením snažili dostat dovnitř vstupem pro pořadatele.

Už jsem říkal, že na pátek večer budeme muset rozhodně přidat židle. A v sobotu se snad budou muset rovnou zrušit i stoly!

Petr Rada, pořadatel

Jeden malý zádrhel objevili někteří diváci, když zjistili, že jejich pečlivě vybraný „VIP“ stůl vzadu uprostřed má jednu drobnou nevýhodu – přímý výhled na... kameru. Ta zůstala nenápadná až do poslední chvíle, než se ukázala jako nekompromisní strážce pódia. Inu, všechna vystoupení se musí nahrávat, ale tohle byl přenos s velmi exkluzivním rušením signálu. A další jobovka? Žádná – co oči nevidí, srdce nebolí. Nebo jinak: čeho jste si nevšimli, to se nikdy nestalo. ;)

Francouzská komedie nás zasáhla humorem, který snad nikdo, kdo ji neznal, nečekal. Skvělé kostýmy a autentické postavy nám umožnily vybudovat si sympatie i přes občas nepřilíš vlídné charaktery. Soudě podle častého smíchu v sále a dlouhého závěrečného potlesku můžeme hodnocení shrnout jednoduše: skvělé, parádní a hlavně zábavné! Teď už jen čekáme, s čím vyrukuje konkurence.

ohlédnutí za včerejškem

SMÍM PROSIT, DODO?

Divadlo nadšených amatérů, Frýdek-Místek

Henri de Sacy je vášnivý milovník všech žen. Jednoho dne se dozvídá, že po své tetě zdědil milion eur. Pouze ale pod podmínkou, že se do roka ožení. Ale jak se nemuset své vášně k ženám vzdát a zároveň splnit kladenou podmínku? No vzít si muže, samozřejmě!

Úspěšná situační komedie Smím prosit, Dodo? (Le Gai Mariage) měla premiéru v říjnu 2010 v Théâtre des Nouveautés. V D.N.A. měla premiéru v říjnu 2022 a od té doby se setkává s velkým ohlasem diváků.

Obsazení

Dodo - Vlastimil Jaroš
Henri - Jaroslav Pszczolka
Edmond - Petr Kšonžek
Norbert - Luděk Lednický
Elsa - Olga Vlkojanová

Zvuk - Petr Kšonžek
Světla - Petr Kšonžek
Nápověda - Věra Neumayerová
(Jana Valentová)

O SOUBORU

Divadlo nadšených amatérů (D.N.A.) vzniklo v únoru 2011. Začínalo s prvními zkouškami v hospodských sálech, později získalo zázemí v sále Sokolíku v Místku, kde působilo několik let. V červnu 2018 se přesunulo do vlastních, pronajatých prostor v areálu Slezanu, kde vznikl Klub D.N.A. Ten dnes slouží nejen jako místo pro divadelní zkoušky a představení souboru, ale také jako scéna pro hostující divadelní a hudební soubory.

Protože chceme lidem přinášet kvalitní zábavu, pravidelně se účastníme tvůrčích dílen, seminářů a dalších vzdělávacích aktivit, abychom neustále zlepšovali naše dovednosti.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VOJÁDŘENÍ POROTY

Porota ocenila vzájemnou souhru herců, která fungovala hlavně při jejich vzájemných reakcích.

„Máte velmi dobře chytlé ty charaktery. Hrozně hezky vám to fungovalo ve chvíli, kdy jste na sebe reagovali. Ty postavy byly do určité míry velice dobře propracované. Ale protože si myslím, podle toho, co jsem dnes viděla, už jste poměrně zkušený divadelníci, myslím, že byste mohli jít ještě o stupínek výš. Věřím, že to zvládnete.“

Byla jsem nadšená tím, co jsem dneska viděla. Myslím, že to fungovalo moc dobře, ale pořád tam jsou nějaké rezervy. Musíte se stále překvapovat a jít dál.

” ————— Sylvie Vůjtková

Porota kritizovala pomalejší rytmus a mimořádně dlouhou představbu mezi první a druhou částí. Doporučila hercům vyvarovat se opakujících se pohybů a hledat nové výrazové prostředky. Další výtku směřovala k herecké práci v pozadí scény. Porota si všimla, že herci někdy až příliš tělesně reagovali na dění vpředu, čímž strhávali pozornost. Padla také poznámka k názvu Smím prosit, Dodo?, jenž působil ironicky, protože se v inscenaci netančí – s výjimkou děkovačky.

„Nepřestávám obdivovat váš neutuchající elán a nadšení. To, že se sejdete, nazkoušíte to a odehrajete – klobouk dolů, protože to je něco úžasného. Děkuju vám za dnešní večer, opravdu jsem si ho užila. Bavili jste mě.“

Měli jste krásně chycené postavy a byli jste pro mě velkým a příjemným překvapením. Bavily mě vaše fóry. Mnohdy byly vypointované naprosto bezvadně.

” ————— Alice Olmová

„Taky pro mě bylo důležité, že se v druhé půlce příběhu na konci rozplétá – nebo spíš zapletá a rozplétá.“

Herci vzadu někdy až příliš dávali najevo, že vnímají dění vpředu. Bylo vidět, že máte názor a vyjadřujete ho tělem, ale někdy platí, že méně je více. Stačí jen být a pozorovat.

Kostým prasátka byla úplná pecka! Z loutkařského hlediska pro mě velmi zábavná věc. Bylo skvělé, že jste hráli ze všech stran – věděl jste, že máte očísek, takže jste často stál bokem, nebo že máte ouška a hlavu, a pracoval jste s tím. Je důležité si uvědomit, jak materiál vypadá ze všech úhlů. Obličej v tom kostýmu vlastně moc nehraje.

” ————— Karolína Vyhlídal Hejsková

„Také vám chci poděkovat za představení, které jste odehráli. Má spoustu kvalit, energie a přineslo opravdu pěkné herecké výkony. Jediné, co bych zmínil, je pomalejší rytmus – mezi první a druhou částí máte strašně dlouhou představbu. Myslím, že je to snad nejdelší představba v dějinách divadla! (haha).“

Velmi se mi líbil váš mluvní projev, byl opravdu silný a dobře srozumitelný, i přes výrazný dialekt.

” ————— Pavel Gejguš

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Členové souboru D. N. A. se snažili přimět paní režisérku, aby nám poskytla rozhovor i z jiné než herecké perspektivy a zaslouženě se ocitla v centru pozornosti. Nakonec ale přednost dostal **Vlastimil Jaroš**, představitel Doda, kterému jsme položili několik otázek – a rozhodně bylo o čem mluvit! Mezitím jsme zjistili, že si s režisérkou už stihli popovídat reportéři Českého rozhlasu.

Vaše postava se v průběhu hry výrazně vyvíjela.

Bylo těžké se do takové role vžít?

Bylo to těžké, já jsem předtím hrál vždycky jen role s nějakým stálejším charakterem a teď najednou tohle. Hodně velká výzva, ale nakonec jsem se do toho dostal, i když to bylo složité.

Co vám k tomu pomohlo? Jak jste se připravoval?

Hodně zkoušek, i domácí příprava, vždycky před zrcadlem, i zpětná vazba kolegů byla hodně nápomocná. Taky jsem studoval podobné role v podání různých herců.

Bál jste se toho? Nebo jste se k tomu neohroženě postavil jako k nové výzvě?

Popravdě, bál jsem se. Napřed jsem si to přečetl a bylo to v pohodě. Pak jsem nad tím přemýšlel a říkal jsem si, do čeho jsem se to uvrta. Hodně velká výzva.

Máte třeba nějaký vzor na divadelní scéně, nebo i herecké, ke kterému vzhlížíte?

Tak Lukáš Vaculík je velkou inspirací, nebo třeba Ondřej Vetchý, i když ten vystupuje spíš v seriálech. Z těch mladších třeba Štěpán Kozub, ty já mam rád. Ale máme u nás spoustu dobrých herců.

Jsou tohle lidi, kteří ve vás vzbudili ten zájem o divadlo?

Určitě, ale k divadlu jsem tíhnul už od dětství. Ve škole na různých besídkách mě to vždy bavilo a měl jsem to rád. Do souboru mě přivedli kolegové z práce, jsme skvělá parta.

vpravo Vlastimil Jaroš v roli Doda

VÍTE, ŽE...

... Jiří Bartoška také začínal v ochotnickém divadle? Přitom herectví původně neplánoval – chtěl být architektem! Nakonec ho ale osud zavál na JAMU, a zbytek je historie.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

Protože naše porota je přece jen zvyklá pracovat s profesionály, možná očekává představení a účinkující, kteří mají mnohem větší prostor pro vývoj, jejich pohled na věc by mohl být tímto faktem snadno ovlivněn. A protože ani my nestojíme v roli běžného návštěvníka, náš úsudek také nelze považovat za objektivní. Právě proto musí být součástí Rachtu i rubrika, kterou bychom nezvládli vytvořit bez vás, našich úžasných diváků. O pauze jsme zastihli mladou přihlížející.

Dobrý den, můžeme se zeptat, co vás přivedlo sem na Buchary a jak se vám představení zatím líbí?

Dobrý den, líbí se mi to tady moc, ani jsem upřímně nečekala, že to bude na takové profi úrovni. Přišla jsem, protože tam hraje můj kolega, takže jsem myslela, že to bude spíše trochu alternativní, ale za mě je to fakt úplně luxusní a předčilo to všechna má očekávání.

Tak to je krásné, takže jste tady letos poprvé?

A navštívíte třeba i jiná divadla?

Ano, jsem tady poprvé, divadla až tolik nenavštívuji. Ale třeba právě Divadlo Jiřího Myrona nebo Mír a takováhle ne až tak tradiční, ta znám, chodím, ale ne až tak často. Říkala jsem si, že by možná bylo fajn je trochu víc navštěvovat.

Vy jste říkala, že vás sem vlastně přivedl kolega, jakou roli hraje?

Hraje tu hlavní roli – dědice Henriho.

A myslíte, že to na něj sedí? Taková role – působí jako takový donchuanovský typ?

Ne, to ne, vůbec bych to do něj neřekla, ale hraje to fakt dobře. Musím ho pochválit. Všichni to hrají úplně skvěle. Líbí se mi, jak dokážou i v tom nedlouhém časovém horizontu zobrazit, jak se ty role vyvíjejí, že to není jen nějaký stejný charakter. Mají to promyšlené a i scéna je krásná.

Jsme zatím v polovině, jak myslíte, že představení dopadne? Troufáte si tipnout?

Jsem moc zvědavá, mám několik takových predikcí, jak by se to mohlo vyvíjet. Je tam spousta možností, a tak vlastně nevím, jak to dopadne.

Co vás přivedlo na festival Buchary?

My tady v Michálkovicích máme zahradu a tady vždycky vidíme plakáty. Už jsme byli loni, a letos jsme přišli hlavně na představení 3+3=5. To jsme viděli už v Polance nad Odrou, tak jsme si říkali, že to bude od stejné skupiny a bude to určitě pěkné, takže jsme přišli. A určitě se ještě chystáme podívat na některé z dalších představení.

ohlédnutí za včerejškem

DEN DRUHÝ – STŘEDA 2. 4. 2025

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Středa zaujímá speciální pozici v harmonogramu. Když nepočítáme poslední den, po němž všem přirozeně spadne kámen ze srdce, protože další ročník byl úspěšně zvládnut a festival se opět posunul o něco dál, právě druhý den je rozhodně tím nejlepším.

Počáteční stres už téměř opadá a organizace má prostor pro poslední úpravy. Zároveň je ale stále teprve druhý den, takže na únavu je ještě brzy.

Středa na Ostravských Bucharech byla přesně taková. Nesla se v dobrém duchu a všechno šlapalo, jak mělo. A pokud nešlapalo, nikdo si toho nevšiml – takže se to vlastně nestalo.

Diváci si mohli užít detailně propracovanou scénu, obzvláště po příchodu z nepříliš přívětivého počasí, které se prohánělo Ostravskem. Ale důvodů k radosti měli rozhodně víc – mohli si vychutnat lahodnou kávu ze stánku Mental Café a samozřejmě také občerstvení. My osobně jsme neodolali chlebičkům – nejenže vypadaly skvěle, ale chutnaly ještě lépe. A ano, chystáme se je testovat opakovaně, čistě vědecky! Ale slibujeme, že roli kontrolorů

kvality bereme vážně jen do takové míry, aby na vás pár kousků zbylo. Pokud měl někdo obavy, že vševídající kamera skončí v záběru diváků, mohl si dnes oddechnout – nejstrategičtější stůl obsadili pořadatelé, kteří dohlíželi na hladký průběh akce. Diváci si tak mohli s klidem vybrat ta nejatraktivnější místa, odkud si vychutnali večer plný umění, kvalitního humoru i dobrého jídla.

Vrcholem večera a jeho hlavním bodem byla autorská hra **Zážitkové dárky**, kterou si pro nás připravil soubor Propadlo Václavovice. Satirická komedie si vzala na paškál pochybné aspekty dnešní doby – a to nejen obecně, ale i velmi konkrétně, když hlavní postava František dostala k „narozeninám“, které vlastně vůbec neměla, sérii zážitkových dáreků, které byly spíš trestem než radostí. A jak už to tak bývá, když něco začíná nenápadně absurdně, rychle se to zvrhne v chaos.

Někteří diváci se dle výrazů zamýšleli nad hlubším poselstvím hry, většina se neubránila smíchu a jiní se spíš v duchu modlili, aby jim někdo taky nenadělil podobně „skvělý“ dárek.

Po skončení inscenace následovala tradiční beseda s odbornou porotou, kde proběhla i vášnivá diskuze.

ohlédnutí za včerejškem

ZÁŽITKOVÉ DÁRKY

DIOS Propadlo, Václavovice

Autor: Stanislav Kolář

Režie: Miroslava Telecká

Technické zabezpečení: Robert Fárek

Do bytu protagonisty hry, Františka, nečekaně vtrhnou přátelé, aby oslavili jeho narozeniny – které ale vůbec nemá. Jejich návštěva ho příliš netěší, zvláště když dostane nezvyklé zážitkové dárky, které se ukáží spíš jako danajské. Dárky se však neodmítají, a tak Františka ve druhé části čekají nečekaná dobrodružství. Jaká? To neprozradíme. Nakonec nikdo netuší, kde končí realita a začíná mystifikace. Komedialní hra tak reflektuje dobu, kdy pod vlivem fake news a dezinformací ztrácíme jistotu toho, co je pravda a co lež.

Obsazení

Jiří Červenka – František Bařina

Kamil Michalík – Emil Hlavica, soutěžící Bernard Slánka

Stanislav Kolář – Leoš Fějk, doktor Drsný, porotce Zdeněk Chlopeň

Michaela Nogolová – Dita Halířová, zdravotní sestra, soutěžící

Veronika Bacardi

Miroslava Telecká – Linda Ochotná

Kristýna Plevzová – Nora Falzetová, moderátorka

Marek Foniok – Osram Hasret Sezer, moderátor

Magda Urbancová – Sára Rosenfeldová, porotkyně Zuzana Slivková

Eva Červenková – porotkyně Tatiana Maxner

O SOUBORU

Divadelní soubor PROPADLO z Václavovic u Frýdku-Místku vznikl v roce 1987. Představuje typ autorského divadla, neboť naprostá většina textů pochází z vlastní tvůrčí dílny. Na počátku své činnosti se soubor zaměřil pouze na kabaretní pásma scének a písniček převážně satirického charakteru. Později však začal usilovat o tematicky kompaktnější celky.

“

Jsme multigenerační divadlo DIOS PROPADLO a za dobu naší existence jsme uvedli 22 původních inscenací, ve kterých se vystříдалo už 51 herců.

”

Dlouhá léta se soubor zaměřoval na venkovské publikum, nyní svá představení uvádí i v městských klubových zařízeních.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VYJÁDŘENÍ POROTY

Představení, které porotci hodnotili, rozhodně nezůstalo bez povšimnutí. Herci na jevišti byli plní energie a nadšení. Ačkoliv nejsou profesionály, jejich zápal a radost z hraní byly očividné a velmi osvěžující. Samozřejmě, ne vždy vše dopadne podle plánu, ale tato zkušenost byla pro všechny obrovským krokem vpřed.

“

Baví mě, jak si užíváte vystoupení – je vidět, že vás to opravdu těší. Miluju ten zápal u vás, kteří divadlo neděláte profesionálně. Hluboká poklona za to, kolik jste si nabrali textu. Víím, co to znamená naučit se text, zvláště od určitého věku, takže klobouk dolů.

K dílu: Hrozně jsem pořád čekala, jak to dopadne. My jsme se tady s porotou dohadovali, že mi přišla druhá půlka mnohem lepší a zábavnější, žánrově více specifikovaná než první.

Na vašem textu obdivuju, že máte všechno dokonale logicky vychytané. Některé dialogy máte opravdu dobře napsané, ale nemusíte za každou cenu podlézat divákovi. Některé věci byly trochu předvídatelné, snažili jste se zmapovat celou situaci, ale obávám se, že v tomto okamžiku to bylo trochu „všeho moc škodí“. Kdyby toho bylo méně, bylo by to lepší. Některé scény výborné, ale některé už byly zbytečně dlouhé. Není nutné všechno dopovídat. Baví mě, jak pracujete se slovíčky. Přišlo mi ale, že si některé fóryky vyzrazujete předem, že jsou příliš předvídatelné.

Také, když budete říkat věty do tečky, výjde to přirozeněji – nebudou otevřené konce.

I když nemluvíte, pořád hrajete. Musíte být stále přítomni na jevišti a nikdy nevyjít z role. Občas se to stávalo.

”

Alice Olmová

“

Taky vám moc děkuji. Uvědomuju si, že přijít s něčím autorským, pustit se do něčeho úplně od nuly, to je skutečně obrovská práce. Vyžaduje to jak od autora, tak od ostatních úplně jiný přístup. Je to mnohem náročnější, než když víte, že tohle funguje, tohle je osvědčené, tak si to prostě zpracujeme. A jsem ráda, že se to děje. Samozřejmě, ne vždycky se to musí povést, ale je to zkušenost, která vás může posunout zase o něco dál.

Myslím, že humor je v něčem osobní věc a každý má tu hranici jinde. A nechci tohle komentovat, jde spíš o nastavení diváka nebo publika. Jako divák jsem prožívala to, co jste prožívali vy. Když chcete okomentovat všechno, těm věcem to ubližuje, protože se to vlastně trošičku rozmělnuje. Škodí to tempu. Jestli by nebylo lepší to někdy přerušit dřív, aby to mělo větší švih a tempo, a tím pádem by to mohlo působit lépe.

Absurdity fungují ve chvíli, kdy mají jednoznačnou logiku. Nemusí mít logiku pro toho, kdo to prožívá, ale vždycky musí mít logiku pro diváka. Ten konec mě dost zmátl. Možná je to i tím, že první půlka byla dost realistická konverzace. Navíc jsem měla drobné problémy s nedovysvětlením. První polovina pro mě byla v úplně jiném žánru než ta druhá.

”

Sylvie Vůjtková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

“

Děkuju moc za vaše nasazení, jste sympatická skupina plná elánu na jevišti. Je vidět, že vás baví prezentace na jevišti a divadelní výkon. To, co se mi honilo hlavou, je asi dost ve shodě s tím, co už tady zaznělo, takže budu možná říkat podobné věci jinými slovy.

Zakopával jsem o ten text, což se omlouvám, že to takhle říkám, vím, že tady sedí autor, takže vás nechci nějak drtit kritikou. Ta odvaha a ambice vytvořit autorský text je báječná. Nepochopil jsem některé věci, takže tam asi budou nějaké chyby, možná ve výstavbě. Bylo s tím tak zvláště pracováno, že mi chyběl nějaký situační tah. Někdy mi ty slovní obraty přišly takové, že si pomáháte situacemi v pohybu.

Ta interaktivní scéna s diváky skončila, a já jsem vlastně nepochopil, o co bychom přišli, kdybychom ji vynechali. Pro mě to byla spíš příležitost pro slovní humor, ale vlastně jsem neviděl, jak to posouvá příběh nebo postavu dál. V tomhle to pro mě mělo určité rezervy.

V některých scénách jste ale dokázali tím vašim hereckým nasazením, kolektivní prací a energií posunout vše dopředu.

”

Pavel Gejguš

“

Já vám také moc děkuju a zkusím se zaměřit na pohyb. V té druhé půlce je mnohem více konkrétních situací, kde máte co hrát, kde víte, co hrajete, a kdy víte, jak se má vaše postava hýbat. A v první polovině to je tak, že nevíte, co se děje na jevišti, nebo se to snažíte nějak prvoplánově vyplnit. Vznikají tam už zmíněné situace, jako noha na stole, což byl jen příklad, který nás všechny čtyři chytl, a to bylo to výrazné „proč se to stalo?“ Takových věcí tam bylo víc. Proč je to tam narezírované? Proč to ten člověk dělá? Proč se tak hýbe? V té druhé půlce to už tak nebylo, tam jste si prostě hráli, byli jste konkrétní, věděli jste, co s tělem, věděli jste, jak se vaše postava hýbe, a bylo to mnohem autentičtější než v první půlce.

A pro mě asi nejvýraznější v první půlce bylo to, že jste přebírali rytmus pohybově. Jeden přišel s něčím, pak druhý a třetí přišel s něčím svým – za chvíli jste byli všichni v jednom pohybovém tempu. A tam se hodně ztrácelo, kdo je jaký charakter, a hlavně jaký vztah máte k sobě.

”

Karolína Vyhlídal Hejsková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Napsat hru určitě není jednoduché a nedokáže to každý. Proto se s původní hrou nelze setkat každý den. Nám se ale poštěstilo a jako správná redakce jsme využili jedinečné příležitosti a pro rozhovor oslovili samotného autora hry **Zážitkové dárky Stanislava Koláře**, který si ve své hře zahrál rovnou několik rolí.

Vaše hra nás opravdu zaujala, zejména díky zajímavému přesahu, který sahá až do oblasti společenské kritiky. Co vás inspirovalo k jejímu napsání?

Tak mě vždycky napadají věci ze života, ale rád jim dávám absurdní rozměry, hyperbolou, nadsázkou a podobně. Rád překrucuju realitu. Toho jste si asi všimli. Takže ty podněty přicházejí postupně. Není to tak, že by mě najednou napadla celá hra. Nejdřív to musím nosit v hlavě dlouho, ono se to alespoň dobře rozleží. Pak už to sepíšu docela rychle, možná během dvou nebo tří týdnů, většinou o letních prázdninách. Jsem totiž učitel, tak na to během školního roku ani nemám moc čas.

Souhlasím, nadsázka a komedie jsou skvělé způsoby, jak upozornit na určité aspekty reality, aniž by to působilo jako přímá kritika. Lidé to tak snadněji přijmou.

Víte, já vždycky říkám a to tak je, že my chceme především přinést zábavu. To je důležité, obzvláště v dnešní době. Lidé se potřebují smát. Na druhou stranu si říkám, že by tam vždycky měl být nějaký přesah. Vnímavý divák

asi postřehl, že tam jde třeba o to, že v dnešní době podléháme často různým falešným zprávám, fake news. Třeba když ta hlavní postava uvěří, že má narozeniny v úplně jiný den, když mu to ti přátelé omílají. A tak se ta pravda a lež v té hře prolínají.

My jsme si všimli, že váš soubor nemá úplně málo členů, píšete hry tak, aby si mohli zahrát všichni? *Přiznám se, že jo. Snažím se to napsat vždycky na triko toho souboru. Někdy i vlastně, už když to píšu, si představuju, kdo by to mohl hrát. Ale nikomu to neřeknu, je to jen taková idea. Teď třeba to režírovala moje kolegyně Mirka Telecká, to byl její režijní debut a ona to obsadila jinak, než jsem si představoval. Ono je to dobře, protože člověk, když to sám napíše, tak mu chybí ten nadhled.*

I nám přišlo, že ty role tak hezky seděly. A svojí roli jste psal přímo pro sebe?

To ani nevím už, ale vlastně ano, jednu ano. Toho doktora Drsného, i když už jsem zažil i drsnější (směje se). Ale teď jsem napsal novou hru, kterou budeme trénovat na podzim, a vůbec nevím, co mi paní režisérka dá.

vlevo Stanislav Kolář v roli doktora Drsného

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Když takhle hrajete, zůstávají ve vás kousky vašich rolí – i třeba neúmyslně?

Určitě, já když koukám na rozhovory s profesionálními herci, všichni říkají, že někdy je těžké setřást tu roli. Když hrají třeba nějakou vážnou, tragickou, že pak věci i hodně dramatizují, protože mají prostě problém to odhodit. Máme to tak asi všichni. Ale ono je to složité i opačně.

Vy jste říkal, že jste učitel. Dokážete si představit, že byste se divadlu věnoval kariérou naplno?

Asi ne, je to jen můj koníček. Já jsem vlastně kdysi chtěl být profesionálním novinářem. Spíše psaní, to mě vždycky lákalo a nepovažuji se ani moc za herce. Opravdu raději píšu. Navíc tady jsou herci mnohem lepší, myslím si. Mám hodně rád Divadlo Járy Cimrmana, kde hrají tak civilně, a sami říkají, že nejsou herci. Moje role je jinde, já učím na Katedře anglistiky na Ostravské univerzitě.

Kristýna Plevzová alias Nora Falzetová, dnes ale v roli zvukaře a osvětlovače

Jaká je tvoje role v tomto představení?

Jak se v ní cítíš? Jak se ti to líbí?

Upřímně, ze začátku jsem vůbec nevěděla, co po mně chtějí, protože jsem nastoupila v půlce procesu, kdy už to ostatní hráli. Říkala jsem si, jestli to vůbec zvládnu. Sice studuju konzervatoř, ale přeci jen jiný obor než herectví, takže

jsem si nebyla jistá. Nakonec jsem se s rolí nějak sžila. Je to taková veselá holka, hlavně v té první části, což jsem i já sama. Druhé a třetí představení už bylo dobré, tam jsem se v tom cítila jistěji.

Dneska jsi seděla u světla a hudby. Jak moc je to složité v rámci tvorby celého představení?

Když se s tím člověk popasuje a naučí, tak to vůbec není složité. Já jsem to dneska dělala poprvé a předtím jsem si to jen jednou zkusila při představení. To jsem seděla vedle technika a jenom sledovala, co dělá. Není to těžké, ale je velká výhoda znát tu hru nazpaměť, což já znám. Asi by to nemohl dělat někdo, kdo ji nezná.

Mění se občas nějak ta světla nebo hudba?

Nebo zůstávají vždy tak, jak jsme viděli dnes?

Ne, světla máme nastavená. Tady v sále měli svoje, takže si je dělal místní technik, což mi práci trochu ulehčilo. Jinak máme světla už přednastavená na pultu a jenom mačkáme, co zrovna potřebujeme. Zvuk je taky stejný, jen někdy na začátku nedáváme gong nebo se mění pořadí, kdy co pouštíme, ale žádné velké změny tam nejsou.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

I dnes jsme vyrazili mezi vás, diváky festivalu ochotnických divadel, abychom zjistili, jak se vám líbí aktuální hra a co vás sem přivedlo. Zaujímá nás, jak vnímáte amatérské divadlo a co pro vás jako součást kultury znamená. Festival totiž nabízí skvělou příležitost pro milovníky divadla setkat se s novými inscenacemi a objevit talenty, které by jinak možná zůstaly nepovšimnuty.

Kdy jste byl naposledy v divadle? Jaká to byla hra?
Naposledy jsme byli teď v sobotu, nepočítám včerejší Buchary. V sobotu jsme byli také na ochotnickém divadle, v K-Triu, na hře s názvem Dámská šatna. Byla to komedie od Arnošta Goldflama.

Co vás nejvíce baví na divadle jako takovém? Jsou to herci, nebo ta atmosféra?

No, všechno. Určitě ta zábava a ti herci, kteří jsou neokoukaní, takže to je takové jiné. A je to také o tom překvapení – některé hry jsou fakt hodně dobré. Tedy, všechny jsou většinou dobré. A někdy to vyjde i s tou legrací.

Takže váš oblíbený žánr je komedie?

No, vlastně ani ne. Ale většinou to tak vyplyne, že jsou to komedie, na které chodíme. Ale určitě ne jen to.

Jak často navštěvujete divadla?

My chodíme do divadla na improvizaci v podstatě každý týden do Studia G. A jednou za měsíc do Staré Arény podívat se na některé z dalších představení.

Takže byste řekla, že to je vaše oblíbená forma kultury?

Tímhle způsobem jsem nad tím nepřemýšlela, ale asi ano, ráda se tak bavím. Hodně mě baví ta improvizace, jak tam zapojují diváky. Preferuji komedii, ale tragédie taky nejsou marné.

A když jste takhle zkušená divačka, co říkáte na dnešní hru, líbí se vám?

Já už jsem to viděla, líbí se mi to, je to vtipné, takové, no prostě zážitkové.

A herecké výkony?

Skvělé, my to máme vážně rádi, chodíme je sem podporovat každý rok, už ani nevím jak dlouho.

Máte třeba nějaké oblíbené herce nebo soubory tady z Bucharu?

To asi ne, já to beru spíš tak obecně, každá ta hra, každý soubor, každý člověk, mají něco jiného do sebe, co je dobré a výjimečné.

ohlédnutí za včerejškem

DEN TŘETÍ – ČTVRTEK 3. 4. 2025

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Čtvrtek přinesl něco, co byla pro spoustu diváků, i pro nás z redakce, úplně nová věc. Hned od začátku představení Podhorský penzion bylo jasné, že se divadelní soubor nebojí experimentovat a hledat nové cesty, jak své publikum oslovit.

Úvodní pasáž, která místo klasického jevištního dění nabídla filmový záznam, překvapila svou formou i zpracováním. Tento netradiční tah vzbudil zvědavost, a i když promítání v divadle asi běžně nemůže být stejně poutavé jako samotné hraní, netřelý způsob uvedení rychle zaujal všechny v sále. Po chvíli s plátnem pokračovala hra rychlým příjemným tempem, aniž bychom si stihli oddychnout a osobitý zážitek zpracovat.

Možná to bylo takto výraznou změnou nebo tím, že pan Milan Kursa bravurně, mimo vše okolo, zvládá i improvizaci. Takže si ho jedna z našich reportérek, když vyrazila do terénu, aby zajistila rozhovor pro rubriku Divácké očko, pomýlila s návštěvníkem.

Na naši obranu, pan režisér, který v představení ztvárňuje postavu Pepy, je pěkný showman a ze začátku zapáleně (možná nechtěně) předstíral, že je skutečně pouze fanouškem! Když se na konci přiznal, bylo to pro nás trochu kompromitující překvapení.

Tohle nebyl rozhovor do Diváckýho očka, ale rovnou do nové rubriky Dnešní trapas! Celou dobu jsem si říkala, že ten pán má teda fakt přehled – no bodejť by ne, když v tom představení hraje! Příště si sebou vezmu brejle.

” — Redaktorka, která si nepřeje jmenovat 😊

Milan Kursa, režisér a představitel Pepy

Jinak vše probíhalo hladce. Venku panovalo krásné počasí, což zřejmě vylákalo lidi z jejich domovů a k večeru se v hojném počtu přemístili k nám. Sál byl téměř plný, což jen podtrhovalo úspěch celého večera. Všichni přítomní, jak ti, kteří festival navštívili poprvé, tak i pravidelní návštěvníci, se těšili z kvalitního kulturního zážitku. Opět se ukázalo, že amatérská divadelní scéna má co nabídnout, a diváci ji rádi podpoří. Atmosféra byla přátelská a uvolněná, jak už to na takových akcích bývá. A my jen doufáme, že dva poslední dny, i když se jedná zrovna o ty nejhektičtější, proběhnou se stejnou lehkostí a pohodou.

ohlédnutí za včerejškem

PODHORSKÝ PENZION

BOBAN Bohumín

Dvojice se těsně před zasnubami pohádá a vsadí se, že muž se do příští neděle třikrát zasnoubí. On se o to snaží v malém penzionu, ona mu to chce překazít. Záměny, falešní milionáři, vdavekchtivé vdovy i spory mezi personálem vedou k nečekanému vyústění – kdo si nakonec koho vezme? Lehká situační komedie plná záměn a omylů, s vtipnými dialogy a nadsázkou. Oblíbená u amatérských souborů (jen v roce 2012 šest nastudování) i vhodná pro profesionální scény.

Obsazení

Pepa - Milan Kursa
Magda - Pavla Skokanová
Barbora - Marcela Suchánková
Vendula - Zuzana Gešerovská
Kytková - Lenka Vašulínová
Mítková - Daniela Gašparová
Plesník - Sváta Kaplarčík
Autor: Lubomír Kubátka

Rybka - Mirka Absolonová
Leošek - Petr Rais
Šimon - Ondra Holaschke
Regina - Anna Wachtarczyk
Hedvika - Maya Grimová

technik: Jiří Vobecký
Režie: Milan Kursa

O SOUBORU

Amatérské divadlo BOBAN (BOhumínské BAvidélko převážně Nedělní) vzniklo v roce 2007 při K3 Bohumín a od té doby baví diváky svými inscenacemi. Začínalo pohádkovým pásmem Z pohádky do pohádky, následovaly tituly jako Fimfárum, Dvě Maryčky či Rychlé šípy. Od roku 2011 se soubor zaměřuje na hudební komedie, například Nejkrásnější válka, muzikál Jak to udělat, aby nezůstaly hezký holky na ocet nebo Babička v trenkách.

“Hudební komedie jsou naším domovským žánrem a chceme v nich pokračovat. Naše inscenace vždy upravujeme tak, aby dokonale seděly na náš soubor i jeho atmosféru. Baví nás přinášet radost divákům a věříme, že právě humor a hudba jsou tím, co naše hry dělá výjimečnými.

Po covidové pauze uvedli v roce 2022 francouzskou komedii Dáma od Maxima. Hry často doprovází živá kapela a autorská hudba Oty Maňáka, přičemž herci nejen hrají, ale i zpívají. Díky třicetičlennému souboru si scénáře upravují na míru, dopisují postavy, dialogy i písně, aby si každý mohl zahrát.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VOJÁDŘENÍ POROTY

Připojuji se k ostatním divákům a musím říct, že i pro mě to byl velmi energický zážitek. Seděla jsem úplně vzadu a přesto se ke mně vaše energie dostala přes celý sál, což rozhodně není samozřejmé.

Myslím, že jedním z největších překvapení večera pro vás možná bude, že jste si získali i to úplně nejmladší publikum. Nevím, jestli jste si toho na jevišti všimli, ale asi čtyřletá holčička, která vás sledovala, z vás byla naprosto nadšená! (smích).

Celkově si myslím, že u takového typu divadla je klíčová právě energie a nadhled nad věcí, nad postavami. A to se vám opravdu podařilo.

Ráda bych také pochválila scénografii. Už před tím, než jste začali hrát, se mi moc líbilo, jak jste vytvořili prostor penzionu. Bylo to jednoduché, ale funkční – hned jsem věděla, kde se nacházím, a působilo to skvěle. Jediná maličkost, která mě trochu vytrhla z atmosféry, byl ten kalendář – byl jen vytištěný na bílém papíře, zatímco zbytek scény byl dotažený do detailu. Možná by pomohlo přidat pár praštěných fotek nebo něco podobného, ale je to opravdu jen drobnost. U té úvodní filmové scénky bych zmínila, že film v divadelním prostředí bývá obecně trochu méně energický než samotná živá akce. A když jste ho navíc uvedli „za sebe“, vyvolalo

Sylvie Vůjtková

to ve mně spíše dojem, že tohle je nějaký doplněk, a teprve potom začne to skutečné divadlo. Možná by stálo za to příště film více propojit se zbytkem představení, aby to celé působilo jako jeden celek.

A ještě jedna věc, která mě napadla – nevím, jak jste se k tomu textu dostali nebo zda máte s autorem nějakou zkušenost, ale měla jsem pocit, že jste jako herci byli chytřejší než samotná hra. Snažili jste se domýšlet a doplňovat to, co tam od autora chybělo. A to je vlastně skvělé, protože tím představení dostalo další rozměr. A víte co? Nejlepší momenty při zkoušení často vzniknou omylem – a to je vlastně součást divadelní radosti.

Já vám děkuji. Já vás vidím poprvé a musím říct, že jste mě opravdu potěšili. Už když jsem vstoupila do sálu, měla jsem ten příjemný pocit. Řekla jsem si: „Ty jo, to je dobrá scéna.“ Divadlo je od slova „dívat se“ a „dívat se“ – a vy jste rozsvítili, a já jsem si opravdu řekla: „Wau.“ Vtáhli jste mě.

U komedií bývá problém, že čím blíže je konec, tím je to horší. Ale u vás to bylo naopak – herecky jste tomu ke konci hrozně moc přidali. Když to žijete, je to skvělé. Jsou tam sice momenty, které jsou složitější, a je to pak trochu vidět, ale vy to vyvažujete tím elánem a tím, že tu situaci prostě nepustíte. A to je moc fajn.

Přiznám se, že jsem měla trochu problém s vaším „sme“ nebo „jsme“, trošku s tím jazykem a nářečím. Technicky – když uzavřete větu tečkou, nemají ty myšlenky otevřené konce, a tím si ten význam zdůrazníte. To jen z jazykového hlediska.

Textově mě to potom trošku zklamalo. Čekala jsem nějaké větší překvapení, které ve výsledku nepřišlo – a to bývá častý problém u komedií. Ale vy jste to drželi energií až do úplného konce, a to oceňuju.

Alice Olmová

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Co se týče té filmové části – dnešní divadlo už běžně pracuje s filmovými dotáčkami a dalšími technologiemi. Scéna byla velmi působivá a skvělá.

”

Pavel Gejguš

Děkuju celému souboru za váš výkon. Jako těleso jste naprosto senzační. Ať už se jedná o výkony jednotlivců, tak i o souhru celého souboru – bylo to opravdu krásně sehrané. Možná budu říkat věci podobné, jako kolegyně přede mnou, protože mě to vlastně také zasáhlo, ale podepsala bych se pod to, co už tady padlo. Ta energie, radost na jevišti, ty výkony – to všechno hodně povzbudilo, ale bohužel někdy to padalo s tím textem.

Měl jsem tam jeden problém, a to byl začátek – ta hádka v té filmové dotáčce mi přišla lehce neuvěřitelná. Trošku to bylo postavené na ní, a tím pádem jsem měl pocit, že ani jedna z hlavních postav nebyla moc sympatická. Ty věci, jako „berem se? ne, kašlem na to,“ mě vlastně od začátku odradily. Mám rád, když se u divadla dokážu napojit na nějakou hlavní postavu, kterou začnu fandit. Nebo mi může být nesympatická, ale alespoň mě fascinuje – třeba tím démonickým charakterem. A nebo se můžu bavit a smát tomu, jak se postavě dějí nepřijemnosti. Lidé se často smějí lidskému neštěstí, protože postava je nesympatická a zamotává se do svých lží, a my se tomu smějeme. To mi chybělo – neměl jsem ten tah, protože jsem vlastně nevěděl, komu fandit a komu ne.

Ale Pepovi, tomu fandili všichni, to byl opravdu skvělý herecký výkon, a myslím, že to bylo i slyšet. Stačilo, když se Pepa objevil ve dveřích, a celý sál se začal smát. Já jsem to nazval „Bohumínský Rain Man“ (nebo „Otík z Vesničky“ – dodává Alice).

Co se textu týče, po první půlce jsem měl živější dojmy než po té druhé. Ztratilo to tu poentu.

”

Karolína Vyhliďal Hejsková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Ačkoliv jsme si původně brousili zuby na rozhovor s režisérem, byli jsme obehráni, a po zjištění, že ho vlastně už máme – i když inkognito – jsme pokorně oslovili mladého herce.

Petr Rais, který si tentokrát stříhl roli Leoše, s námi probral nejen svůj vztah k divadlu, ale i to, jak soubor přišel s nápadem na netradiční úvod v podobě krátkého filmu. A jak to tak vypadá, experimenty se na scéně evidentně vyplácejí.

Vy už máte několik rolí za sebou, tak se vás napřed asi zeptáme obecně. Jaké role hrajete nejčastěji nebo nejraději?

Tak to sice mám, ale tohle byla moje taková první větší role. Tak jsem k tomu přistupoval hodně rozvážně. Jsem zvyklý hrát excentrické role, hodně svérázné a dynamické, to mám i rád, myslím, že mi to docela sedí.

Vaše dnešní role Leoše ale moc do téhle charakteristiky nezapadala. Jak se vám to hrálo?

Bylo to složitější, protože on je skoro pořád takový smutný a žije si ve svém vlastním světě. Což sice jistým způsobem trochu odpovídá mé původní povaze, ale já se snažím být spíše extrovertní, zatímco on to má naopak. Je hodně umírněný a stará se jen o sebe, dá se říct. Na to bylo občas těžké si zvyknout.

Rozhodně se vám to ale povedlo.

A co ten nápad s filmem – kdo s ním přišel a shodli jste se na tom hned?

S tím přišel náš pan režisér, Milan Kursa. Viděl to u jedné inscenace u Bezručů a hodně se mu to zalíbilo. Vzhledem k tomu, že se náš začátek odehrává na úplně jiném místě, mimo prostory toho penzionu, přestavba scény by byla hodně náročná. Navíc ani nevychází na přestávku. Tak jsme se rozhodli to vyzkoušet a natočit ten krátký film. Nejenže nám to ušetří práci, ale je to i dobré ozvláštnění. Někteří z nás byli napřed možná trochu nejistí, ale jak už bylo řečeno na začátku, my rádi experimentujeme, a mám pocit, že se to dobře vydařilo.

Máte pocit, že vás role nějak ovlivňuje v běžném životě?

Ne, to asi ne. Možná to jednou přijde, ale ať to mám sebevíc rád, nejradši bych si v té realitě ponechal čistě sebe. Tak autenticky.

Co máte na divadle nejraději?

Lidi. Jednoznačně. A to jak před sebou, tak kolem sebe. Taky to, že každá hra sebou přináší něco nového, a i když to není vždy lehké, je to vždycky zábava, jak pro nás, tak pro publikum. A to je důležité.

vlevo Petr Rais v roli Leoška

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

Jak jsme již zmínili, dnešní den nabídl divákům netradiční zážitek a přinesl do festivalového programu zajímavé oživení. V hledišti bylo cítit očekávání i zvědavost, a přestože jsme byli teprve v polovině představení, mezi návštěvníky se už živě debatovalo. Přestávka tak byla ideálním momentem nejen k nadechnutí, ale také k zastavení se za diváky a nasátí jejich dojmů přímo na místě. Jednu z divaček jsme zastihli u malého stolku v zadní části sálu, kde jsme se s ní dali do řeči o tom, co ji na festival přivedlo, jak často chodí do divadla a co si myslí o právě probíhající inscenaci.

Máte rádi divadlo? Chodíte na představení pravidelně?

Rozhodně ano, máme. Ale ne vždycky je na to prostor. Amatérské soubory nás ale hodně baví. My už jsme tu byli, asi tak dva nebo tři roky zpátky.

Jaký máte nejraději divadelní žánr?

Komedii, je to takové příjemné odlehčení. Jinak mají všechny své pro a proti.

Jsme v polovině představení – co vaše dojmy?

Je to dobré, ten počáteční experiment s filmem byl nezvyklý, ale zajímavý. To jsem ještě nezažila. Ale je fajn zkoušet nové věci.

Našla jste si už nějakou oblíbenou postavu?

Já mám jako favorita určitě Pepu – ten je zahráný výborně. Klobouk dolů. A dvě vdovy jsou taky skvělé.

Divačka:

Tohle jsou vaše první Buchary?

V předchozích letech jsem tu byla, chodím pravidelně každý rok.

Máte nějakou hru, na kterou jste se letos nejvíc těšila?

Jestli mohu říct, tak zrovna na dnešní hru jsem se velice těšila – na Bohumínský soubor BOBAN.

Znáte některé herce osobně?

Ne, vůbec je neznám. Ale loni mě zaujali, takže jsem se na ně letos opravdu těšila. (pozn. redaktorka napálena poprvé 😊)

Divák:

A co vy? Užíváte si tady tu atmosféru? Přišli jste se podívat spolu?

Spolu ne, jen jsme se tady potkali. Věděli jsme, že tu oba budeme. Já navíc patřím k tomu souboru – já hraju. (pozn. redaktorka se následně utíká schovat před světem) A musím říct, že mě potěšilo, když jste říkala, že se vám to líbí. To nás moc těší.

Divačka:

Myslím, že ta role autistického Pepy je úplně famózní.

ohlédnutí za včerejškem

DEN ČTVRTÝ – PÁTEK 4. 4. 2025

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Pátek nabídnul rovnou dvě divadelní představení. Tentokrát jsme zaznamenali sice jen pár diváků, kteří se snažili vplout do Kulturního domu vchodem pro organizátory, zvládli jsme ale i roli ukazatele. Sál tak opětovně praskal ve švech a slova našich pořadatelů se pomalu, ale jistě naplňují. Příště už na stoly nebude místo – trénujte tak zápěstí, aby vás z plných skleniček nebolela ruka. Nebo trénujte raději obě, protože do druhé doporučujeme chlebiček.

Kurz sebedestrukce – Skřítek Havířov

Odpoledne nám odstartovalo představení **Kurz sebedestrukce** autorsky podepsané Jaroslavem Wagnerem. Na jeviště ho přivezl divadelní soubor Skřítek z Havířova – a rozhodně nešetřil nápady. V roli lehce vyhořelé terapeutky Petry jsme sledovali její pokusy pomoci klientům s jejich závislostmi. V průběhu několika „kurzů“ se ale ukázalo, že problémy nemají jen oni. Hra postupně odhalovala i Petřinu vlastní křehkost.

Soubor se odvážil i k velmi originálnímu pojetí – jako jediný z doposud vystupujících se rozhodl zcela vynechat kulisy. O to větší důraz byl kladen na herecký výkon, který byl osvěžen i tím, že většina herců zvládla během představení více rolí. Za nás velmi nápadité a funkční. Odnášíme si nejen několik povedených hlášek, ale také přesnou představu o tom, jak vypadá ten nejparádnější alkoholik.

Je teprve pátek a festival zdaleka nekončí, ale při představení **3+3=5** začíná v sále převládat pocit, že někoho (nikoho konkrétního, samozřejmě) budou ze smíchu pořádně ráno bolet hlavivky. Chceme se smát všichni! Tak nám nechte taky kousek prostoru! Ale teď vážně – za redakci musíme říct, že herecké výkony a celková atmosféra byly naprosto neuvěřitelné. Bylo zřejmé, že humorem se dnes opravdu nešetřilo. Představení bylo nejen vtipné, ale také plné silných momentů, které zanechaly opravdový dojem. Rozhodně šlo o nezapomenutelný zážitek – pro všechny zúčastněné.

3+3=5 (tři a tři je pět) – 1. Jarkovská divadelní společnost

Dnes to bylo delší než jiné dny, ale za to se jednalo o velmi rozmanitý a vysoce atraktivní zážitek. Obě hry, které jsme viděli, měly své kouzlo, každá svým vlastním způsobem, což je vždy vzácné a velmi osvěžující. Každý z těchto výkonů nám ukázal něco nového, ať už v komediálním či dramatickém podání. Před námi je ještě nejdelší den festivalu, který zahrnuje nejen vyhlášení vítězů, ale i diváckou soutěž, což vždy přidává další napětí a zábavu. Už teď víme, že rozhodování o vítězích nebude vůbec jednoduché, protože každé z vystoupení, které jsme dnes měli možnost vidět, měl svůj nezaměnitelný charakter a přitažlivost.

ohlédnutí za včerejškem

KURZ SEBEDESTRUKCE

Skřítek Havířov

Autor: Jaroslav Wagner
Režie: Zdeněk Tomeček
Osvětlovač - Anna Tomečková

Co se stane, když pomáháte řešit problémy ostatních, ale dostihnou vás ty vaše? Naštěstí pravda a láska na konci zvítězí. Nebojte se!

Ve hře „Kurz sebeustrukturace“ od nadějného autora Jaroslava Wagnera se setkáváme s mladou, ale už trochu vyhořelou terapeutkou Petrou, která v několika kurzech pomáhá svým klientům bojovat s jejich závislostmi. V mezihrách mezi jednotlivými kurzy, ale i v rámci některých z nich, se dozvídáme, že i ona má svá trápení a problémy. A ačkoli se to nezdá, řešení se najde.

Obsazení

Ota + Hláškař + Pavel – Zdeněk Tomeček
Petr + Pan Maklér + Ivan + Chudák – Luděk Talián
Věnceslav + Raper + Manžel M. + Quido – Martin Vlček
Terapeutka – Jarka Žilková
Berlingo + Zdena – Olga Lipková
Ingrid + Kokta + Alča – Hana Taliánová
Lucie + Karla + Alternace Berlingo – Pavla Kovářová
Romana + Eva + Eva – Simona Laurenčík Zedová
Alternace Zdena – Anna Tomečková

Zvukař - Oldřich Talián

O SOUBORU

Divadelní soubor Skřítek Havířov byl založen v září 1994. Počet členů souboru se neustále mění, což znamená, že nelze přesně vyjmenovat všechny, kteří naším divadlem prošli. I když by seznam mohl čítat téměř stovku jmen, v současnosti je soubor opět početný a zůstávají v něm někteří stálí členové. Soubor se představoval především v Havířově, ale také v dalších městech, jako jsou Karviná, Český Těšín, Bruntál, Rožnov, Frýdek-Místek, Valašské Meziříčí,

Rožnov pod Radhoštěm, Hovězí a možná i na jiných místech. Zkoušky probíhají každou středu od 17:00 do 21:00 hodin v MKS Havířov, v loutkovém sále. V současné době hrají například Ryba ve čtyřech a Kurz sebeustrukturace.

Úspěchy? Tak to těžko říct. Úspěch je pro nás dobře se bavící obecenstvo.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VYJÁDŘENÍ POROTY

Představení Kurz sebedestrukce, které porotci hodnotili, vzbudilo zaslouženou pozornost. Podívejte se s námi na vyjádření porotců.

Děkuji za dnešní představení. Text byl fajn, připomněl mi komedii Tik Tik od Divadla Mír, která se odehrává v psychiatrické léčebně. Líbilo se mi, jak jste si vybrali hru se spoustou krátkých skečů, se kterými se dá dobře pracovat. Kromě tempa a rytmu, bych doporučila, aby každá postava měla nějaký životopis. Postavy by měly mít víc hloubky, než jen říkat text.

Možná byste také mohli zapracovat na tom, aby byly postavy více odlišné. Seděla jsem vzadu a občas mi to přišlo nesrozumitelné, ale na tom se dá pracovat. Technické věci: Proč se svítí na termosku? A když jdete na jeviště, tak zůstáváte ve tmě? Bylo mi líto, že hrajete v sedě, protože tím ztrácíte prostor pro charakterizaci postav.

„Seznam zakázaných filmů“ byl skvělý, ale hráli jste zády k divákům, což mi ztížilo sledování. Když otočíte papír, nemůžu přečíst kurz, což mě zbytečně zdržovalo. Ale jak jste zahráli alkoholičku, to bylo výborné, míra byla úplně ideální. Pokud budete dál pracovat na postavách, dejte jim více hloubky, aby měly svůj příběh.

Alice Olmová

Moc vám děkuji za dnešní představení. Pro mě byl tento text novinkou, a musím říct, že mě opravdu zaujal. Souhlasím s kolegy ohledně scénického řešení – že většinu času sedíte. Naprosto chápu, že to vychází z podstaty těch kurzů, ale je to něco, co vám bere hodně energie. Sezení vás uzemní a vede to k tomu, že trochu sklouzáváte do civilního projevu. U té seblítosti to pro mě naopak fungovalo nejlépe energeticky – šli jste hodně přes, což bylo osvěžující. Předtím to tahalo víc do civilu, což vám tu energii trochu bralo.

Toto se projevilo i na mluvě. Neseděla jsem až tak daleko, ale i tak jsem občas měla problém se srozumitelností.

Kurzy, které představujete, jsou opravdu podivné, a jako divák si chci užít nejen to, co říkají, ale i to, co se děje mezi tím. Zajímá mě, jaké typy lidí na tyto kurzy chodí, a trochu škodolibě si užívám, že nejsem v takovém stavu, abych na ně chodila také. Je důležité ukázat, jak postavy komunikují a co se s nimi děje v zákulisí – což dává jejich projevům další dimenzi. Samozřejmě je důležité najít rovnováhu, abyste se navzájem nerušili, ale spíše se zaměřit na to, že každý z nich ten společný problém prožívá jinak.

Když se zaměříte na tyto odlišnosti v charakterech postav, začne to ožívat a celkové představení získá mnohem víc energie.

Sylvie Vůjtková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

“

Text byl osvěžující a zajímavý, šel trochu jinou cestou než typické situační komedie. Začátek s kurzem o lhaní a mystifikaci mi připomněl absurdní skeče Monty Pythonů. Také název Kurz sebedestrukce evokoval severskou kinematografii, například film Kurz negativního myšlení. Oblouk postavy, která se vzepře očekáváním rodiny, měl podobnosti s několika severskými filmy, jako třeba Hypnóza. Co se týče formy, máte skvělé glosy a anekdoty, ale tempo a rytmus by mohly být lepší. Některé scény byly příliš realistické a monotónní, například scéna s alkoholičkou v termosce.

Určitě by pomohla větší dynamika a kontrasty.

Herecké provedení mělo jednu zásadní slabinu: text byl silně postavený na slovech, ale část jsem neslyšel, zejména u mužských postav. Doporučil bych kurz jevištní mluvy, protože spousta textu se ztrácela (smích). A co se týče techniky, zvuk a světlo potřebují vylepšení – někdy postavy zmizely ve tmě a hudba chrastila. I tak vám děkuji za originální text, odvážné zpracování a zážitek.

”

Pavel Gejguš

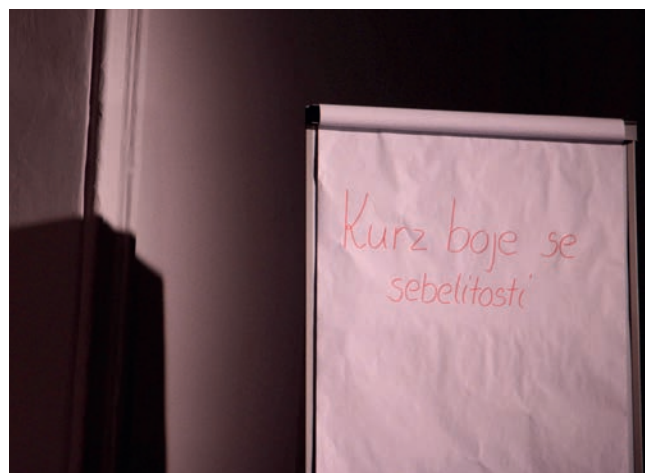
“

Strašně mě ten text bavil, a kdybych si mohla zahrát, určitě by mě to hrozně nadchlo, takže věřím, že to baví i vás. Akorát k pohybu – v momentě, kdy herci na jevišti hodinu sedí, je potřeba do toho dát ještě víc energie než když se herci pohybují. Odpočinek, spánek a sex se na jevišti hraje s extra energií, než chůze a normální pohyb – to je takové pravidlo. Takže jestli to budete ještě někdy hrát, což věřím, že ano, dejte do toho těla ještě více energie a šťávy, aby to šlo i do hlasu a projevu. Pohyb postav máte vypracovaný, není to tak, že byste se na to vykašlali, jde vidět, že s tělem pracujete dobře. Jenom to vypadá, jako byste, když nemluvíte, vypínali. Je důležité hrát o mnoho víc – ale nepřehrávat. Je opravdu těžké najít tu správnou míru, ale aby to nebylo „ted' někdo říká text, ted' si odpočine, a ted' jede další člověk s textem“. Je to opravdu těžká forma, ale věřím, že to zvládnete, když s tím budete ještě víc pracovat.

A k tomu alkoholismu – to bylo skvělé, protože opilého člověka je opravdu extra náročné zahrát. Nechtěla bych to hrát. Úplně jsem čekala, kdy to bude tak přehnané, že to bude trapné, ale nestalo se to. Stává se mi, že někdo hraje opilého a je mi za něj trapně, tady to ale nebylo, takže klobouk dolů.

”

Karolína Vyhlídal Hejsková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Odchytit někoho ze souboru, který k nám vážil cestu až z Havířova, nebylo vůbec jednoduché. Možná jsou, jak už jejich název napovídá, skutečnými skřítky – rychlí, nepolapitelní a věčně zaneprázdnění. Přesto jsme se nevzdali. Pro dobro našeho festivalu jsme to zkrátka museli zvládnout. Kdo jiný by mu měl přece žehnat štěstí a zářnou budoucnost, než právě Skřítkové (z Havířova)? Jsou to bytosti velmi žádané, obzvláště v divadelním světě. O to víc si vážíme toho, že nám byli ochotni propůjčit jednu ze svých členek – **Jarku Žilkovou**, která ztvárnila hlavní roli terapeutky v divadelní hře Kurz sebedestrukce.

Jaký máte pocit z dnešního vystoupení?

Jsem ráda, že jsem si zahrála před lidmi, protože mě to vždycky nabudí víc, než nějaká zkouška. Kolegové byli skvělí, já ze sebe moc dobrý pocit nemám, ale to je můj problém.

Nám jste přišla úžasná. Bylo to poprvé, co jste hráli nějakou čistě konverzační komedii? Jako, že jste neměli kulisy a podobně?

Tohle bylo poprvé. Každá hra je jiná, to je fakt, ale tohle bylo hodně specifické.

Jak jste přistupovali k těm zkouškám?

No, byl to oříšek. Museli jsme to brát jinak. Ten projev čistě ústní je samostatná kategorie a musí se k tomu taky tak přistupovat. Je třeba trénovat rétoriku a podobně.

A jak se vám zkoušelo, bylo to těžké vžít se do role, nebo jste se třeba v něčem poznala?

Já jsem učitelka. Takže to mi režisér jen říkal, ať to dělám jako v práci a jsem sama sebou.

Máte nějaký oblíbený moment z toho představení, oblíbenou frázi?

(koketně) Ahojoj, já jsem Zdena, a jsem plastikama úplně posedlá.

Byli jste více nervózní dneska, když je to, i když s velmi příjemnou atmosférou, přece jen soutěž?

Tak bylo to trochu jiné, ale snažili jsme se uvolnit a nebrat to tak, hlavně si to užít.

A jak dlouho hrajete v divadle, co vás k tomu přivedlo?

V souboru jsem od roku 1997. Přivedl mě tam bývalý pan režisér, se kterým jsme měli kapelu. Znali jsme se dlouho.

vlevo Jarka Žilková v roli terapeutky

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

Pro rozhovor a zhodnocení vašimi očima jsme po hře Kurz sebedestrukce ulovili mladou slečnu. Po vašich předchozích odmítnutích jsme byli nuceni vyvinout účinnější a překvapivější taktiku. Nenápadně jsme se připlížili uličkou mezi židlemi, která byla kolmá na tu středovou, jíž se návštěvnice v řadě pokoušela opustit sál. Její přítel si nás všiml dříve a jakmile pojal podezření na nějakou nekalost, slehla se po něm zem. Navázali jsme s jeho polovičkou, jež zůstala na místě, oční kontakt – aby jí bylo jasné, že se zpovídání nevyhne. (Pozn.: Samozřejmě si děláme legraci a vážíme si všech návštěvníků – i těch, kteří si s námi nechtějí povídat.)

Jak si užíváte atmosféru tady na Bucharech?

Jo, líbí se mi tu, je tu spousta lidí, ale to je dobře. Přece jen tolik takových akcí tu nemáme.

Co by podle vás nemělo chybět žádnému představení?

Tak myslím si, že určitě nějaká pozitivní energie, prostě dobrá nálada, ať to není nějaké depresivní.

Viděla jste poprvé čistě konverzační hru bez kulis?

Jo, nikdy předtím jsem nic takového neviděla, ale je to zajímavý koncept. Akorát bych to ocenila více akční, ale rozumím tomu, že podstata těchto her je prostě ta konverzace. Možná nejsem cílová skupina.

A která hláška se vám líbila nejvíce?

Nejvíce mě pobavilo asi to představení toho jednoho pána, jak říkal „Já jsem doktor Mengele...“

Dokážete si představit, že byste vy takhle vystupovala?

Já bych to nedokázala. To chce strašně moc odvahy...

Doporučila byste někomu tuto hru, která právě skončila? A z jakého důvodu? Pro pobavení, děj?

Spíš asi kvůli pobavení. Děj je v podstatě předvídatelný, ale i tak zajímavý. A klidně i na seznámení s jednotlivými problémy, které hra ukazuje – ty byly opravdu dobře zpracované.

Vytkla byste něco?

Jedna drobnost – ale možná je to i akustikou tady v sále – někdy by projev mohl být výraznější. Mluvílo se potichu. Ale to je problém skoro všech divadel, takže to beru s rezervou. Ale trochu mi to vadilo.

Budete tady i na druhé dnešní představení, nebo i zítra?

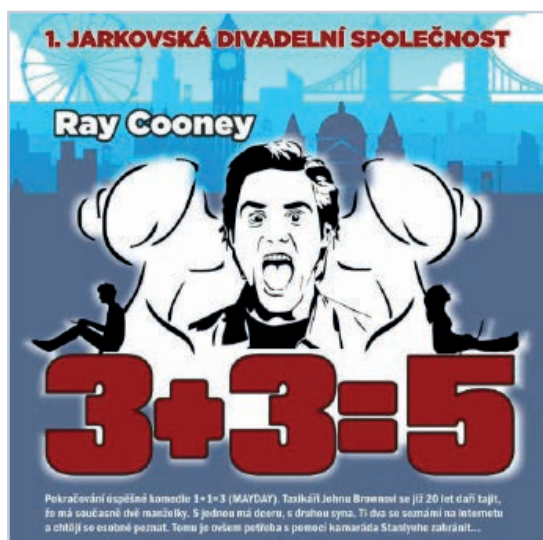
Myslím, že zůstaneme i na večerní představení, chceme se ještě podívat. Určitě přijdeme i na vyhodnocení v sobotu, protože já jsem jeden z účastníků střeďního divadla.

Poznala jsem vás, nebojte. (pozn. redaktorka už ví!) Opravdu? (pozn. Opravdu!)

ohlédnutí za včerejškem

3+3=5

Jarkovská divadelní společnost Proskovice

Autor: Ray Cooney
Překlad: Břetislav Hodek
Režie: Petr Rada

Náповěda: Gabriela Ramíková
Zvuk, světla: Radomír Czempiel

Pokračování úspěšné komedie 1+1=3 (Jeden a jedna jsou tři, MAYDAY). Taxikář Johnu Brownovi se již 20 let daří tajit, že má současně dvě manželky. S jednou má dceru, s druhou syna. Ti dva se seznámí na internetu a chtějí se osobně poznat. Tomu je ovšem potřeba s pomocí kamaráda Stanleyho zabránit... Situační i konverzační komedie z prostředí víceméně současného Londýna s bláznivou zápletkou a propletení mezi paralelními manželkami, bohémským podnikatelem, popleteným staříkem, důvtipnými dospívajícími dětmi a zejména čínorodým manželem, který nemá jinou šanci než ustavičně lhát a zaplétat se víc a víc do vlastních sítí. Však se také hra v originále jmenuje „Cought in the net“ – Chycen do sítě.

Obsazení

JOHN BROWN - Štěpán Rendla
STANLEY GARDNER - Daniel Skřipčák
MARY BROWNOVÁ - Jana Mischingerová
BARBARA BROWNOVÁ - Renáta Skupníková
VICKI BROWNOVÁ - Tereza Rendlová
KEVIN BROWN - Filip Rada
TAŤKA - Vladimír Vašíček

O SOUBORU

Jarkovská divadelní společnost funguje v rámci TJ Sokol Ostrava Proskovice a byla založena v roce 2003. Soubor se specializuje na komedie a občas uvádí i současné a autorské hry. Premiéry probíhají v proskovické sokolovně, další představení se konají i v okolí Ostravy a pravidelně ve Velkých Němčicích na jižní Moravě. Soubor se účastní krajských přehlídek „Ostravské Buchary“,

kde získal řadu ocenění, a v roce 2015 postoupil do kola v Kroměříži s hrou Charleyova teta. V současnosti má soubor stabilních deset členů.

Náš soubor se během let několikrát změnil. V současnosti máme ideální tým, který spolu dobře funguje.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VYJÁDŘENÍ POROTY

3+3=5 (tři a tři je pět) se stejně jako předchozí představení, utkalo s hlasem poroty.

Vaše vystoupení mě opravdu potěšilo a pobavilo – mohu se podepsat pod všechno, co zaznělo ve zpětné vazbě diváků. Na tohle představení jsem se vyloženě těšila, protože Ray Cooney je pro mě vždycky jistota. Jistota skvěle napsaného textu, ale zároveň výzva pro inscenaci – a vám se to podařilo zvládnout velmi dobře. Děkuju vám za krásný zážitek.

Měla jsem jen pár drobných připomínek – zejména ke scénografii, konkrétně k závěsům a celkovému řešení prostoru. Chápu, že vytvořit funkční dveře není jednoduché, ale myslím, že právě ony by vaši inscenaci hodně pomohly – nejen pro hereckou akci, ale i pro výrazné ukončení jednotlivých situací. Je škoda, že tam chyběly.

Obdivuhodné ale bylo, s jakou energií jste představení rozjeli. Ve druhé půli už trochu ubývalo sil a bylo znát, že víc naplňujete režijní nápady než hraje ze sebe – což ale chápu, a určitě během zkoušení vaše osobní vklad nechyběl.

A jen drobná technická prosba: když se publikum směje, zkuste dát chvíli pauzu, ať si můžeme ten vtíp pořádně vychutnat. Byla by škoda se o to připravit.

Na závěr chci říct, že vám – mladým lidem – patří obrovský dík a poklona za to, že se divadlu věnujete s takovým nasazením a vášní. Děkuju. Bylo to krásné zakončení večera.

”

Alice Olmová

Úplně chápu praktické důvody, proč jste se rozhodli pro takové řešení u dveří – a rozhodně si nemyslím, že jako porota očekáváme dokonalé technické zázemí a hromadu lidí na každou pozici. To vůbec ne. To, co jsme zmiňovali, bylo spíš pojmenování konkrétního momentu, který jsme jako diváci vnímali, a drobná remeslná poznámka k žánru, který na takové rekvizitě často staví. Ale naprosto chápu, proč to vzniklo právě takhle.

Jinak se musím naprosto přidat jak k nadšeným divákům, tak ke spokojeným kolegům – to, čím jste nás dnes večer na závěr pátečního programu vyšvihli, to bylo něco! Klobouk dolů. A jsem fakt ráda, že jste to zvládli bez infarktu, protože občas jsem si říkala „to už je snad na hraně“ – ale nebylo! Jeli jste ve skvělém tempu až do konce, s obrovskou energií.

Možná právě proto se u druhé půlky objevoval dojem, že už trochu dochází dech – a to je naprosto normální. Když je začátek tak nabušený, je těžké tu laťku držet pořád stejně vysoko. Ale kdybych měla zmínit jeden konkrétní moment, kde by naopak trochu zvolnění hodně pomohlo, tak je to scéna s přiznáním manželek. To je přece naprostá bomba – moment, který by mohl nechat diváky doslova vydechnout. Ale jelo to dál stejným tempem, jako by se nestalo nic extra. Takže bych se toho nebála – zastavit se, nechat to sednout, pohrát si s tím, dát tomu prostor. Rytmus nemusí být pořád jen „nahoru“.

A poslední drobná věc – asi i kvůli tomu přepálenému začátku – jsem občas měla problém se srozumitelností. Takže možná jen víc otevřít hlas, aby nám neunikly žádné fóry, protože jich tam bylo opravdu hodně a byla by škoda o ně přijít.

Každopádně – neskutečně silný závěr večera. Energie, nasazení, radost z hraní – děkuju!

”

Sylvie Vůjtková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Děkujeme za svižné, energické představení, které nás opravdu bavilo! Bylo to nabitě energií, mělo to spád a elán, který se přenesl i na nás diváky. Klobouk dolů za to, co jste odvedli – a že to byla jízda až do konce! Velké díky patří celému souboru, a obzvláště jsme ocenili výkony mladých herců – byly přesvědčivé, živé, radost sledovat.

Co se týče praktických řešení. Rozumím, že kulisy nejsou vždy technicky snadné a že zabouchnutí dveří může rozkmitat celou konstrukci. Takže pokud jste šli cestou závěsů právě z tohoto důvodu, je to naprosto pochopitelné a rozhodně to neberu jako mínus, ale jako promyšlenou volbu v daných podmínkách.

Jenom drobná poznámka – v žánru, který jste si zvolili, je velmi těžké udržet dvouhodinové představení v tempu, aniž by ke konci docházela energie. A právě to se možná lehce stalo – tempo bylo tak „nastřelené“ od začátku, že v druhé půlce už trochu chyběla síla, což je ale naprosto lidské a pochopitelné.

A jedna malá technická připomínka – možná i kvůli velkému nasazení na začátku byla místy snížená srozumitelnost. Stačí jen lehce přidat na hlase, víc otevřít, abychom o nic nepřišli – protože tam bylo opravdu hodně, co stálo za to slyšet.

”

Pavel Gejguš

“

Moc děkuju za zážitek! Slyšela jsem o vás spoustu pozitivního, takže jsem byla opravdu ráda, že jsem vás mohla konečně vidět naživo.

Mám pár poznámek hlavně k pohybu a herectví. Ten žánr, který jste si vybrali, je nesmírně náročný – udržet diváka dvě hodiny v napětí a tempu, to není vůbec jednoduché. Jak už zmínila Alice, ke konci už to trochu polevovalo. Chtěla jsem se vás i zeptat, jestli to cítíte podobně i zevnitř, když to hrajete opakovaně? Jestli vnímáte, že v závěru už někdy dochází energie? Protože právě konec – jak první, tak druhé půlky – by měl být nejsilnější. Když tam už síla chybí, pozornost publika začne padat. A to je obrovská škoda.

Za mě je to hodně o tempu a rytmu. Když začne klepat tempo na jevišti, padá i na nás – na diváky. Přitom tenhle žánr potřebuje neustálou čerstvost – v pohybu, ve výrazu, v energii. Abych měla pocit, že se to všechno odehrává poprvé právě teď. Někdy jsem měla dojem, že se ukazuje, jak dobře jste to nazkoušeli – až moc „hotové“. A to je na jednu stranu skvělé, ale trochu to zabíjí moment překvapení.

Kdybyste si navzájem dovolili víc hrát, překvapovat se, třeba i dělat drobné „naschvály“, které vás úplně nerozhodí, ale dodají živost a napětí, mohlo by to posunout celé představení ještě výš. Nebojte se momentů, kdy se „nic neděje“ a diváci se jen smějí – to je v pořádku. Tyhle chvíle mají svou váhu a sílu. A stejně tak se nebojte pracovat i s čistě pohybovým humorem – každá taková mezera je šance pro další smích.

Celkově ale veliký klobouk dolů – vážím si vašeho nasazení, odvahy i radosti, se kterou se do toho pouštíte. Bavilo mě to a děkuju vám za krásný večer.

”

Karolína Vyhliďdal Hejsková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Jako redakce musíme poznamenat, že je roztomilým důkazem toho, že naši ochotníci to dělají hlavně pro radost a pro vás, jak se vždycky všichni zdráhají, když přijdeme žádat o rozhovor. Rozpačitě na nás koukají a nenápadně ukazují na sebe navzájem. Nakonec ale někdo vždycky ochotně – ještě aby to bylo jinak, že – svolí. Dnešním „úlovkem“ se stala **Renáta Skupníková**. Je členkou amatérského divadelního souboru 1. Jarkovská divadelní společnost z Proskovic, který letos uvedl hru 3+3=5.

Jak dlouho hrajete a co vás k tomu přivedlo?

Tak já osobně hraju asi pět let. Přivedlo mě k tomu to, že v tomhle souboru dřív hrála moje máma, dlouhá léta, a jednu sezónu pak i můj syn. No a po tomhle se mě jednou vedoucí souboru zeptal, jestli to nechci zkusit taky. Tak jsem to zkusila. Pamatuju si, že když jsem šla na svou první premiéru, měla jsem hrozný strach. A můj syn mi řekl: „Uvidíš, že až půjdete na děkovačku, tak tě to dobije energií a řekneš si, že to stálo za to.“ A měl pravdu, přesně tak to bylo.

To je krásné. Jaký máte pocit z dnešního představení? *Mám z toho dobrý pocit, protože diváci skvěle reagovali, hodně se smáli, tleskali už během samotného představení. Možná i kvůli tomu jsme museli několikrát pozastavit. Ale zároveň nás to hnalo k ještě lepším výkonům a svižnějšímu tempu. Možná nám ke konci trošku docházely síly, ale myslím, že běžní diváci si toho nevšimli.*

Ve hře se objevovalo hodně zamotaných situací. Kolikrát jste zkoušeli před premiérou?

V podstatě jsme tu hru zkoušeli asi třičtvrtě roku. Chtělo to spoustu práce.

A máte nějakou oblíbenou hlášku nebo moment z představení?

Myslím, že to jsou hlavně hlášky, které má náš „taťka“, tedy postava Stanleyho otce. Možná i ta poslední, kdy na závěr říká: „Tak co, jdeme se koupat?“ a vyjde v těch plavkách.

Vnímala jste to nějak jinak, když jste hráli tady na festivalu před odbornou porotou a v rámci soutěže? *Možná jsme na začátku měli trochu větší trému než obvykle, ale právě proto mi přišlo, že do toho celý soubor dal hned od začátku úplně maximum. Ta tréma nás možná rozjela ještě víc než jindy.*

Co je pro vás nejlepší odměna po představení?

Tak rozhodně potlesk diváků, když se vracíme na děkovačku. Všechno z vás opadne, a to je ten nejlepší pocit.

druhá zleva Renáta Skupníková alias Barbara Brownová

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

Večerní představení hry **3 + 3 = 5** nabídlo rovnici, která na papíře nedává smysl, ale díky svižné komedii plné překvapení jsme se rychle přesvědčili, že v divadle logika není to hlavní. Nás i tentokrát samozřejmě zajímal váš pohled, a tak jsme se zeptali jednoho z diváků na jeho dojmy.

A v čem je podle vás kouzlo ochotnického divadla?
Tak předpokládám, že jsou to lidi, kteří... to dělají ve svém volném čase, dělají něco, co je baví. Hrají to s vervou, s chutí, s nadšením – a tohle všechno přenáší na nás. To je to nejlepší.

A jaký z toho máte zatím pocit?
Výborný. Je super vidět, že je tady hodně lidí. A celkově – moc dobře zpracovaná akce. I komedie a herci – jestli jsou teda amatéři – tak jsou moc dobří.

Která z postav vám zatím přijde nejsympatičtější?
Mně se nejvíc líbí ten Stanley. Ten mi přijde, že má nadhled. Skvěle to hraje – zvládl výborně ty nečekané situace, dodává tomu jiný rozměr.

Co by podle vás měl obsahovat ideální divadelní zážitek?
Měl by mě určitě bavit, a abych viděl, že je to věrohodné. No a taky nemám rád, když je to moc přehrávané. V minulosti už jsem se setkal s hrou, která mě vyloženě pohoršila – byla prvoplánová – a takové se mi nelíbí. Dneska to ale rozhodně není tenhle případ.

Prý si většina diváků užívá, když může příběh postupně rozkrývat. Máte to také tak?

Tak to já nejsem tenhle typ. Užívám si, když mě to překvapí – když se stane něco, co jsem absolutně nečekal, že tam bude. To mám radši. Když je to něco nového, překvapivého, neotřelého, nezvyklého. Jakmile je to dopředu jasné, tak už mě to až nudí.

Jak moc vás tohle představení baví? A co vás na něm baví nejvíce?

Baví mě moc! Moc se mi líbí, že se zapojili i mladí, a jak hrají. Víím třeba o Filipovi, že hraje poprvé, takže oceňuju, že jeho herecký debut je opravdu povedený. A tím, že je to taková crazy komedie, kde se situace neustále vyhrocují, tak si myslím, že to diváka opravdu bude bavit.

Máte nějakou nejoblíbenější postavu?
Zatím je pro mě Filip jasný favorit.

Doporučila byste tuto hru někomu dalšímu?
Případně komu?

Určitě. Každému, kdo se chce pobavit a zjistit, že jeho život vlastně není zas tak složitý a komplikovaný. Tohle představení ho zaručeně pobaví.

ohlédnutí za včerejškem

DEN PÁTÝ – SOBOTA 5. 4. 2025

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Naše letošní dobrodružství skončilo s patřičnou grácií. Sobotní vystoupení nás nenechala chvíli v klidu. **Dokonalá svatba** přinesla lavinu zvratů, záměn, omylů a situací, které by nikdo nechtěl zažít – obzvlášť ve svůj velký den. Jako diváci jsme si je ale všichni nesmírně užili, už jen proto, že souboru LORDI Orlová padly mistrně napsané dialogy jako ulité a schopnosti jeho členů v příběhu skutečně vynikly.

Dokonalá svatba.

Tragikomedie **Básník** z dílny Statického divadla otevřela kontroverzní téma o životě a díle Petra Bezruče. Užili si ji všichni, bez ohledu na to, jak k básníkovi přistupují. Původní hra autora Jakuba Tichého byla v rámci festivalu skutečně něčím jedinečným a vystoupila z davu nejen svou formou, ale i tím, že se nejednalo o soutěžní vystoupení. Nás velmi těší, že jsme ji přesto měli možnost zhlédnout. Groteskním způsobem zkoumá vztah básníka a jeho díla, přičemž klade důraz na otázky pravdy a její relativnosti.

Klasická francouzská dveřní komedie **A do pyžam!**, kterou přivezlo Proskovické divadlo Nad Strouhou,

se vyznačovala situačním humorem a svižným tempem, jež udržovalo diváky ve smíchu a napětí po celou dobu představení. Byla ideální třešničkou na dortu, kterou vám – místo hospodyně – naservíruje manželova milenka, zatímco reálná hospodyně hraje přítelkyni manželčina milence, a zároveň herečku, která hraje výhradně hospodyně. A teď si to rozpleťte. Víc už prozrazovat nemůžeme.

Tragikomedie Básník.

Udalo se toho hodně – nejen dnes, ale za celých pět dní festivalu. Nenastala chvíle, kdy by nebyl důvod ke smíchu. Občas šlo možná spíše o zoufalé pochechtávání, když už docházely síly a věci ne vždy plynuly, jak měly. Nakonec ale všechno dobře dopadlo. Každá snaha se vyplatila, což dokazuje i skutečnost, že se při závěrečném předávání cen každý soubor setkal tváří v tvář s bouřlivým potleskem, dárkovým košem a krásnou divadelní trofejí.

A DO PYŽAM!

ohlédnutí za včerejškem

DEN PÁTÝ – SOBOTA 5. 4. 2025

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Ačkoli soubor Básník do soutěže nezasáhl, dovolujeme si, udělit první cenu – za jejich vynikající a angažovaný fanklub, do kterého se hrdě hlásíme také. **Vítězi krajské postupové soutěže Ostravské Buchary se staly dva proskovické soubory: 1. Jarkovská divadelní společnost Proskovice a Proskovické divadlo Nad Strouhou.**

Nezbývá než doufat, že na účtech porotců nepřistály v posledních dnech nějaké podezřelé platby s poznámkou „na kafe“ – samozřejmě legrace. Uklidňuje nás totiž i fakt, že 1. Jarkovská divadelní společnost vyhrála také cenu diváka a Proskovické divadlo Nad Strouhou bylo hned za ní – a plným právem!

Součástí předávání byla i zasloužená čestná uznání. A jedno obrovské, srdečné díky patří našim pořadatelům – Marcelu Stejskalovi a Petru Radovi, kteří jsou, ač nejsou tolik vidět, tím nejpodstatnějším. Velké díky patří také dalším členům Divadla Devítka.

Jakožto redakce, studentky Vyšší odborné školy mediální tvorby a členky studentské agentury Mediaring, pod vedením Kristýny Krausové, děkujeme zvláště za tuto skvělou a unikátní příležitost zaznamenávat formou Rachotu po Bucharech události tohoto kouzelného festivalu. Doufáme, že s ohledem na to, že tohle bylo naše divadelní poprvé, přehlédneme některá pochybení a nedorozumění, že dostaneme požehnání od vás i od pánů organizátorů – a že jste nás nevnímali příliš teatrálně. (prostor pro smích) V neposlední řadě děkujeme vám, že jste tu s námi – a že to chcete vidět!

Je vždy smutné, když se taková událost blíží ke konci. Nemusíte truchlit – než se nadějete, ochotnická divadla budou zpět. A jako každý rok – lepší než kdy dřív!

ohlédnutí za včerejškem

DOKONALÁ SVATBA

LORDI Orlová

Dokonalá svatba – kdo by si ji nepřál? Touží po nich nevěsta, ženich, svědkové, rodiče i svatební hosté. Touží po ní dokonce i personál hotelu, kde se vše odehrává. Do svatby zbývá už jen opravdu málo času. Jenže, když se ženich ráno ve svatební den probudí vedle neznámé dívky a vůbec netuší, kdo to je a jak se tam vzala, začíná být jasné, že nic nebude tak, jak má být. Co vše se může přihodit během svatebního šílení se dozvíte v situační komedii v podání orlovských amatérských divadelníků LORDI. Pod taktovkou režiséra Petra Pěnkavy, který působí v divadle Komorní Scéna Aréna. Aneb... „Já ti říkal, že to není dobrý nápad – rozlučka, hostina i svatební noc v jednom hotelu.“

Obsazení

Jan Vaněk - Bill, ženich

Tomáš Kuča - Tom, svědek

Jan Volf - Tom, svědek (alternace)

Milada Janská - Rachel, nevěsta

Veronika Jurová - Julie, pokojská

Miluše Loucká / Andrea Juriášová - Judy, slečna

Šárka Potyková - Dafné, matka nevěsty

Hudba + osvětlení: Jan Volf

Náповěda: Miluše Loucká / Andrea Juriášová

O SOUBORU

Divadelní soubor LORDI (Ladní Orlovští Divadelníci) vznikl v roce 2017 z iniciativy nadšených amatérských herců. Název souboru vzešel z návrhů zakládajících členů a odráží jak regionální ukotvení, tak jemnou nadsázku. Režijní vedení se před několika lety ujal Petr Pěnkava, herec a režisér, který dlouhodobě působí v Komorní scéně Aréně. Diváci si mohli soubor v uplynulých letech užít ve hrách *Dívčí válka*, *Vesničko má středisková*

„Když jsme začínali, byli jsme parta nadšenců, která si chtěla zahrát divadlo. A dneska? Jezdíme po okolí, lidé se smějou, tleskají nám...“

a *Světáci*. V současnosti LORDI vystupují s dynamicou situační komedií *DOKONALÁ SVATBA*. Každá premiéra se tradičně odehrává na domovské scéně v Orlové, odkud poté soubor vyráží za publikem i do dalších měst. Představili se např. v Petřvaldě, Bohumíně, Albrechticích, Ostravě nebo Brušperku.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VYJÁDŘENÍ POROTY

“

Děkuji vám za odehrané představení. Pokusím se udělat krátkou rekapitulaci toho, co jsme viděli, a dojít k poznámkám. Šlo o situační dveřovou komedii, jakých tu na přehlídce bylo víc, ale tahle mě zaujala hloubkou textu. Na rozdíl od jiných komedií tohoto typu má propracovanější strukturu postav. O to je samozřejmě náročnější na uchopení.

Tady bych doporučil jít ještě hlouběji do charakterů, zkusit prokreslit jejich vnitřní rozpory. Například ženich zavřený s kamarádem v pokoji – to je silná situace, která si zaslouží víc než jen komediální nadsázku, klidně až psychologický rozměr.

Další věc je prostor – chápu, že je těžké vměstnat dva pokoje vedle sebe na jevišti, ale zvolená scéna občas působila klaustrofobicky. V tomhle textu je hodně situací, kde mluví dvě postavy a třetí to nemá slyšet – a na malém prostoru je pak těžké to zahrát věrohodně.

Celkově je to ale velmi kvalitní a náročný text, a myslím, že s tím, co už jste vybudovali, se dá ještě dál pracovat, aby vynikly všechny jeho odstíny.

”

Pavel Gejkuš

“

V některých scénách, kde vás bylo hodně, už nebyl prostor k pohybu. Bylo vidět, že přestáváte hrát a spíš se jen snažíte vyhnout jeden druhému, aby bylo na všechny vidět. Zkuste pracovat víc s prostorem směrem dopředu a ideálně tomu přizpůsobit i světla.

Chtěla bych navázat na motiv lásky – ten mi přišel schovaný za komediální formou. Vzhledem k tomu, že jde o svatbu, jsem tam potřebovala víc cítit tu emoci – herecky, pohybově i mezi postavami. Ten konec byl uzavřený příliš rychle, bez hlubšího prožitku. Toužila jsem s vámi prožít zamilování, doteky, harmonii – aby to vyznělo i přes tu komedii jako opravdové.

Jinak ty bláznivé zmatky byly zábavné. Když si ty situace sami opravdu prožijete, my si je s vámi užijeme taky. A to se vám v řadě momentů povedlo – jen dál pracujte na přirozenosti a autenticitě.

”

Karolína Vyhlídal Hýsková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

Milada Janská

„Měli jste skvělé nasazení, se kterým jste do toho šli, a za to klobouk dolů. Chtěla bych jen vysvětlit, proč se tu tak podrobně rozebírá každý detail – ten text je totiž nádherný, ale zároveň extrémně náročný. Není to jen čistá komedie, ale v mnoha ohledech i psychologická hra. Každá postava si v sobě nese své silné téma, které musí být pod tím humorem cítit, obzvlášť ve druhé půlce.“

Trochu mě mrzela ta postel – chápu to jako scénografické rozhodnutí, ale přišlo mi, že vás omezovala, a že jste si to i sami uvědomovali. A ještě jedna věc – dnes jsem měla pocit, že se mezi sebou trochu stahujete. Každý si řeší svou linku spíš sám pro sebe, než aby to opravdu vznikalo mezi vámi.

Jsem moc ráda, že jsem vás zase viděla. Vnímám meziroční posun, jde vidět, že zkoušíte, hrajete, a pustit se do tak náročných věcí chce opravdu odvalu.

”

Sylvie Vůjtková

„Já vám také moc děkuji za dnešní představení – byli jste pro mě příjemným překvapením. Vybrali jste si opravdu nelehký text, a jako dramaturg můžu jen souhlasit s tím, co už tady zaznělo: máte dobře nakročeno, ale ještě je třeba na tom dál pracovat. A za odvalu i energii – pochvala.“

Pár konkrétních poznámek:

Dejte nám divákům víc času, abychom stačili vnímat, kdo právě přichází – například u finálního vstupu by to mělo být velkolepé, silné „wau“. To samé platí pro hysterického tatínka – ten se přímo nabízí jako výrazný prvek, který může postavu krásně zpestřit, ale potřebuje prostor a pozornost.

A ještě drobnost – v některých chvílích bylo hodně vidět, že někdo z vás „vypadl“. V komedii to bývá zvlášť nápadné.

Text, který jste si vybrali, má obrovský potenciál – právě proto si zaslouží opravdu precizní provedení. Držím palce v další práci.

”

Alice Olmová

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Když se řekne dokonalá svatba, každý si představí něco jiného. Většinou je ale součástí romantika, ladící ubrousky a dojemné sliby. Dokonalá svatba, kterou nám přinesli LORDI (Ladní Orlovští divadelníci) ukázala, že i největší životní den se může změnit v lavinu omylů, záměn a trapasů. Takovou „dokonalou svatbu“ si asi nepředstaví nikdo. O tom, jak těžké je zkoušet takovou komediální smršť a co všechno se za touhle povedenou inscenací skrývá, jsme si povídali po představení s **Tomášem Kučou**.

Jak dlouho hrajete a co vás k tomu přivedlo?

Hrajeme od roku 2017 a přivedlo nás k tomu to, že jsme chtěli dělat něco jiného, než dělají všichni ostatní. Ne jen ležet, číst, chodit na pivo a další věci. Mě konkrétně na to přivedl můj bratr, který hraje taky ochotnické divadlo, ale v Čechách.

Takže vaším snem, když jste byl malý, vůbec nebylo stát se hercem? Čím jste chtěl být?

Tak to vůbec netuším, asi strojevodoucím.

Co pro vás znamená stát na jevišti?

Obrovskou trému, obrovskou zodpovědnost a obrovskou radost. Protože tréma je k tomu podstatná, protože člověk má mít trošku pokory a bát se. Radost, protože děláme radost nejen sobě, ale i jiným, teda doufáme. Zodpovědnost... no musíme poslouchat režiséra a musíme se učit texty.

To je pravda, a v téhle hře bylo strašně moc zamotaných situací a celé to bylo takové hrozně složité a akční, jak dlouho jste to zkoušeli?

Zkoušeli jsme to něco málo přes rok.

Vyhovovala vám vaše role, nebo jste zvyklý hrát něco jiného?

Jo, vyhovovala. Bylo to těžká hra, protože je tam spousta dialogů, které na sebe nenavazují, je to takové zamotané, takže i o to to bylo složitější, ale myslím, že jsme to zvládli dobře.

Jaký si myslíte, že jste vyvolali v publiku pocit?

Když jsem poslouchal, jak se publikum v některých pasážích směje, tak si myslím, že dobrý. Otázka bude hodnocení poroty.

To je pravda. Děkuji za rozhovor, nám se to moc líbilo, takže věříme, že i oni budou mít samou chválu.

Tak to být ani nemůže, vždyť tu jsou od toho, aby měli kritiku.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

Na jednu z přestávek jsme využili chvíli a oslovili dámu, která s úsměvem na tváři sledovala už několikáté představení festivalu. Sama říká, že na jevišti nikdy nestála, ale o to radši sedí v hledišti. Amatéřská divadla ji baví, a protože jí letošní ročník Ostravských Bucharů neunikl, podělila se s námi o pár postřehů, vzpomínek a jeden malý sen o roli, která by ji možná lákala.

Máte nějaké zkušenosti s amatérskými divadly, jako herečka nebo divačka, kromě dneška?

Ne, vyloženě spíš jen jako divačka, herečka nejsem. Ale párkrát jsem viděla nějaké představení Devítky, v minulosti. Letos jsem si ohlížela tuhle přehlídku, protože mě zaujalo, že už je to 13. ročník. Už jsem viděla čtyři nebo pět představení, je to strašně zajímavá zkušenost a skvělé porovnání s tím, když chodím do klasických divadel. Fantastické je to nadšení herců, režisérů i všech ostatních, kteří se na tom podílejí.

Kdybyste si musela vybrat nějakou roli, kterou byste měla ztvárnit, jaká by to byla?

No, asi by mě bavila nějaká veselohra, komedie. Když se snažím vybavit si nějakou konkrétní hru, tak mě nic přesného nenapadá. Ale v téhle hře... ta role Judy je docela fajn. Pamatuju si ji z Divadla Jiřího Myrona, hráli ji tam před rokem nebo dvěma, nebylo to tak dávno. Judy tam ztvárnila Kateřina Breiská a byla skvělá. To se mi opravdu líbilo – je pro mě inspirativní a myslím, že by mě takhle role bavila.

Když jste teď tu hru viděla podruhé – jednou v podání profesionálních herců a teď v amatérském provedení – můžete to srovnat?

Myslím si, že nadšení, které do toho všichni dávají, je stejné. Každý dělá, co může. Ale u profesionálů je to přece jen trochu jiné – spoustu věcí mají víc nacvičených, možná mají i systematičtější vedení při studiu role. Řekla bych, že obě představení se dají srovnat, každé má něco do sebe. Ale tady jsem místy měla pocit, že se něco opakuje. Ono taky hodně záleží na překladu a na tom, jak se upraví scénář.

Máte třeba nějaké oblíbené herce z ostravské scény? Ano, já hodně „trpím“ na herce z Arény. Strašně zajímavý typ je pro mě Zuzana Truplová, velmi dobrá je i Tereza Češovská. Ale řekla bych, že napříč ostravskými divadly jsou herci skvělí. Musela bych jich vyjmenovat asi tisíc.

To je skvělé, že si jich tak ceníte. Co je podle vás podstatou divadla?

Já si myslím, že je důležité, aby tam vždycky byl nějaký humor. I když je představení vážné, když se aspoň jednou usmějete nebo dokonce zasmějete, je to strašně příjemné. Samozřejmě dokážu ocenit i hlubší myšlenku, ale primárně chodíme do divadla, abychom se pobavili. Chceme se na chvíli odpojit od reality.

ohlédnutí za včerejškem

BÁSNÍK

Statické divadlo, Ostrava

Tragikomická groteska o životě a díle Petra Bezruče a vysvobozujícím poznání, že k životní prohře vedou rozmanité cesty. Co se dá o Bezručovi ještě říct, kromě toho, že už se o něm všechno řeklo? Má smysl se v tom ještě nimrat? Uvidíte jevištní pojednání o vztahu autora a díla, o rozostření, rozkydlosti, kvedlačce času a o tom, že blbci jsme tak trochu všichni.

Obsazení

Hrají (bez udání rolí):

Radoslav Pieknielnicki
Ondřej Turoň
Renata Fišrová
Jana Klečková,
Jakub Tichý
Ondřej Kaňák

Autor: Jakub Tichý
Režie: Jakub Tichý
Lighting Design a technická spolupráce:
Jakub Sadílek, Petr Votoupal

O SOUBORU

Statické divadlo je komorní, personálně úsporný soubor, který se profiluje jako nonartificiální, minimalistické a autorské alternativní divadlo – statické a bez přívlastků. Je zakořeněné v Přípostraví a svou originální tvorbou obohacuje českou nezávislou scénu už od roku 2015.

Soubor uváděl své inscenace – například Útěk nebo Párek – na ostravských scénách jako Stará Aréna, Cooltour či Studio G. Vedle domovského

regionu vystupoval i napříč Českou republikou, a to včetně prestižních přehlídek jako Jiráskův Hronov, Šrámkův Písek, nebo Tygří výběr na pražské Štvanici. Odborná kritika oceňuje jeho specifický styl i dramaturgickou odvahu. Po nedávné změně v obsazení se soubor vrací na scénu se svou čtvrtou inscenací.

„Děláme divadlo, které nestojí na efektech ani velkých gestech. Stačí nám židle, slovo a vzájemná důvěra. Statické divadlo je pro nás prostor, kde ticho mluví a pohyb není podmínkou pohybu.“

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VYJÁDŘENÍ POROTY

“

Děkuju moc za dnešní představení. Měla jsem už s vámi zkušenost, ale ne tady na Bucharech, a jsem moc ráda, že jste se pustili do experimentální sféry a přitom zůstali plnokrevně činoherním a autorským divadlem. Dnes jsme viděli představení, které bylo přesné, skvěle vypointované, s krásně propracovaným humorem.

Moc jsem si užila text, který mě bavil, a pro mě osobně je to silný počin nejen z pohledu autorského zpracování, ale i jako celek. Práce se všemi složkami činohry byla velmi promyšlená. Velké uznání patří také autorovi hudby – autorská hudba byla výborná.

Obzvlášť musím ocenit civilní, pravdivé herectví – to je často nejtěžší forma, a vám se jí povedlo velmi dobře udržet. Jen drobná připomínka ke slyšitelnosti – chápu, že hrajete spíše v komornějších prostorech, ale bylo by fajn si dát pozor, aby bylo vše dobře slyšet i ve větším sále.

”

Sylvie Vůjtková

“

Já jsem byla úplně nadšená. Strašně se mi líbil text. Měla bych ale jednu poznámku k tomu, když sedíte na židlích mimo hlavní dění – dopadá na vás hodně světla a jste skoro stejně vidět jako ti, co zrovna hrají. Za nás byla otázka, jestli v těch chvílích hrajete postavy, nebo jste v civilu. Bylo by fajn to sjednotit, protože když ta míra není stejná, začnu v tom jako divák hledat významy, které tam třeba nejsou.

Líbila se mi například ta varianta s čtením knížky – to fungovalo moc hezky. Ale jakmile je někdo v tu chvíli výraznější nebo dělá něco jiného, začne mě to rušit a odvádí to pozornost.

”

Karolína Vyhlídal Hýsková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

“

Tolik věcí už tady zaznělo, že bych za to nejradši řekl jen „amen“. Možná to bude znít jako opakování, ale opravdu – moc děkuju za dnešní představení. Jako divák jsem si ho velmi užil. Dokázali jste mě rozesmát inteligentním humorem, ale i dojmout a přimět se zamyslet. Přenesli jste na mě širokou škálu emocí a bylo to pro mě osvěžující – nejen v kontrastu s jinými inscenacemi, které zatím na přehlídce zazněly, ale i díky způsobu, jakým jste ten text uchopili.

Líbila se mi jak forma, tak autorská hudba, ale především herecké výkony. Jen jeden malý podnět k zamyšlení – na konci, kdy hlavní postava dlouho stojí v záři světla a hudba dohrává, se diváci už začali tleskat. Pokud to není záměr, možná by stálo za zvážení jít dřív do „tečky“ – třeba zhasnout dřív.

”

Pavel Gejguš

“

Já vám opravdu moc děkuju. Pokusím se neopakovat to, co už tady zaznělo – i když to nebude úplně lehké. Moc děkuju za ten text, já jsem se u něj opravdu skvěle bavila. A teď trochu osobně: mám slabost pro Vojtka, ale dnes si vás asi přepíšu jako svého druhého Vojtka.

Užila jsem si to hlavně proto, že to znám – mám to načtené, prochozené – a díky vám jsem ta místa opravdu znovu viděla. Děkuju, že jste mi ten prostor nechali, že to nebylo jen odříkané, ale že jsem si to mohla sama představit.

”

Alice Olmová

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Autorská inscenace *Básník* od Statického divadla byla na přehlídce Ostravské buchary tak trochu výjimkou. Nesoutěžila. Už totiž jednou vyhrála. O to více jsme ale měli chuť někoho vyzpovídat. Odchytili jsme **Ondřeje Turoně** – herce, scénografa a dokonce zakládající polovinu divadla.

Jak složité bylo zpracovat spojení těch tragických a komediálních momentů? Bylo náročné to střídat? Myslíte herecky? *Ten text je napsaný docela dobře a situace na sebe hezky navazují, takže to pro mě nebyl problém. Taky se do těch jednotlivých momentů přirozeně vcítím. A je to tragikomedie – ten název asi vypovídá za vše.*

Hrajete běžně tragikomedie, nebo to pro vás bylo něco nového?

Jo, myslím, že Statické divadlo se vyznačuje tím, že tragická témata se snažíme podávat humorným způsobem. A ono to pak vlastně do sebe zapadá a jedno druhé dobře podporuje.

Jaký je váš osobní pohled na Petra Bezruče? Ovlivnilo to vaše hraní?

My jsme se s Jakubem, který je autorem textu, o Bezručovi bavili už před několika lety – tehdy vznikl i nápad tohle téma zpracovat. Jakub hodně a rád čte, takže jsme věděli, že to možná není tak, jak si všichni myslí. A pak to tak nějak zrálo několik let, až to napsal. Já jsem si mezitím přečetl pár studií od lidí, kteří tvrdí, že Petr Bezruč vlastně není Petr Bezruč. A přijal jsem

to za své, no. Celá ta hra je vlastně o prohře – jak Vladimír Vašek, tak Ondřej Boleslav Petr prohráli svůj životní boj. Jen každý trochu jinak.

Myslíte, že to téma je stále aktuální?

Na první pohled může ta hra působit anachronicky, ale podle mě zpracovává témata, která jsou pořád aktuální. Zvláště ke konci to docela jasně zazní – že snaživý blbec často vyhrává a skromný intelektuál zůstává v pozadí. To se děje v každé době, i dneska.

Máte nějakou oblíbenou báseň od Petra Bezruče? Pokud jsou tedy jeho...

Mám oblíbenou tu, která zaznívá hned na začátku inscenace – Kovkop, já kopu. Je taková přímo „rucervoucí“.

Jak dlouho hrajete divadlo?

*Statické divadlo se vznášá českým kulturním prostorem zhruba od roku 2015. Zakládali jsme ho ve dvou jako Statické divadlo Jakuba a Ondřeje. Naše úplně první hra byla *Anděl Páně* od Václava Havla, to bylo scénické čtení.*

Kde jste přišli na nápad založit divadlo?

*Asi to v nás vždycky bylo, možná jsme po tom tajně toužili. S Jakubem máme i hudební projekt *Kujóni*, takže jsme se často potkávali. A pak jsme se jednou u piva bavili, že by bylo hezké založit divadlo. Jakub měl ten název vymyšlený už od školy, říkal: „Já jsem vždycky chtěl, aby se mé divadlo jmenovalo Statické divadlo.“ Tak jsme to založili.*

Nám se moc líbila práce s rekvizitami. Není jich mnoho, ale jsou využité na maximum. Měl váš kolega, autor, o tomhle jasnou představu už při psaní, nebo se to vyvíjelo při zkouškách?

V zásadě se to vyvíjí. Máme to tak rozdělené – Jakub píše texty a já se spíš věnuji praktické části, jako architekt scénografie. Snažíme se, aby se celé divadlo vešlo do malého auta – žádné opulentní scény, které bychom neměli jak vyrobit nebo převézt. Chceme, aby scéna dávala smysl, šla po textu a nepřekážela. A aby každá kulisa byla využitá na sto procent.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

Oslovili jsme divačku, která si nenechala ujít ani jedno z festivalových představení. Přiznává, že má pro amatérské divadlo slabost, a letošní ročník sleduje opravdu poctivě. Když jsme si spolu povídaly po Básníkovi, byla stále nadšená – prý ji hra mile překvapila. O své dojmy se s námi tentokrát podělila i naše redaktorka.

Co si myslíte o tomto žánru, který jste právě viděla? Líbilo se vám to?

Líbilo se mi to moc! Je to pro mě něco nového a osvěžujícího. Já sem chodím každý den, takže mám možnost vidět různorodé inscenace – a tahle byla opravdu jiná, originální. Byla jsem vážně zvědavá, co z toho vyleze, ale nakonec jsem odešla opravdu nadšená. Dala jsem tomu hodnocení jedna, a to u mě znamená hodně.

A co říkáte na to, že se děj odehrává přímo v Ostravě a jejím okolí?

To je úplně super! Znam ta místa, o kterých se mluvilo, takže mě to hned vtáhlo do děje.

Je to něco, co člověku připadá blízké, vtipné a srozumitelné. Ten lokální kontext mě opravdu bavil – byla jsem nadšená.

A herci?

Herci byli naprosto skvělí! Byla to suprovka – přirození, vtipní, přesní. Opravdu jsem si to užila.

Byl nějaký moment, který ti zůstal v hlavě ještě po konci představení?

Mně se to představení celé strašně líbilo. Ten projev těch herců byl strašně působivý. Hodně jsem taky ocenila, že autor se nebojí otevírat a rozebírat takové téma zrovna v místě, kde má Petr Bezruč takový status hlasu slezského lidu. Ale nějaký jeden konkrétní moment asi nemám.

Co říkáte na výkon hlavního hrdiny – „básníka“? Moc dobře zahráné, ta recitace byla skvělá. Přeci je to něco, čemu se herci vždycky snaží vyhnout většinou, aby jen na jevišti recitovali text, takže naučit se to tak, aby to zároveň negativně neovlivnilo ten plynulý dramatický zbytek role musí být složité.

Kdybyste si mohla/mohl zahrát roli v této hře, která by to byla a proč?

Asi by se mi líbila ta role toho „vypravěče“, určitě i ta musí být těžká, ale nejsou tam tak silné výlevy emocí, které je potřeba ztvárnit. Navíc je v tom představení opravdu vtipným průvodcem.

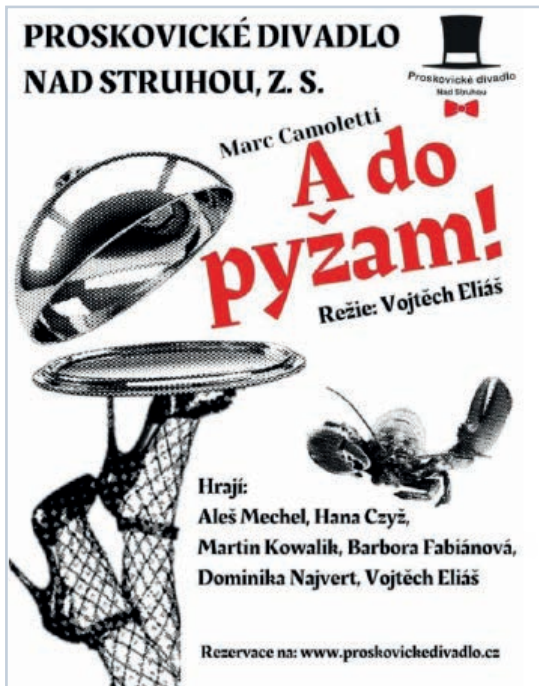
Co tě na divadle nejvíce překvapuje?

Občas, když jsou ty hry hodně prvoplánové, tak i já na to přijdu, ale ve spoustě případů si strašně užívám tu všudypřítomnou nevědomost. A překvapuje mě tady u ochotníků to nadšení, ta vůle a hlavně ta odvaha.

ohlédnutí za včerejškem

A DO PYŽAM!

Proskovické divadlo Nad Struhou, Ostrava

Autor: Marc Camoletti
Překlad: Jaromír Janeček
Režie: Vojtěch Eliáš
náповěda, světla, hudba: Martina Straková Ručková

Aby nenechal svoji milenkou Brigitte v den jejího narozenin doma samotnou, pozve ji Bernard na venkov, kde pravidelně tráví víkendy se svojí ženou Jacqueline. Aby před ní ospravedlnil přítomnost své milenkou, pozve na víkend také svého přítele Roberta, k jehož škodě ho má v úmyslu představit jako milence své milenkou Brigitte. Problém je v tom, že neví, že Robert je milencem jeho ženy, která si na nastávající víkend najala služku, jež se, k dovršení všeho maléru, také jmenuje Brigitte. Komédie nabízí neuvěřitelný příběh několika postav, které se postupně více a více zaplétají, aby skryly své skutečné vztahy. Je to taková jízda na horské dráze záměn, milenek a služebných. Všichni lžou, všichni improvizují a nikdo netuší, co se stane dál. Geniálně zamotaný příběh francouzské frašky, kde každá replika trefí přesně do černého.

Obsazení

Jacqueline – Hana Czyž
Robert – Martin Kowalik
Bernard – Aleš Mechel
maskérka – Ivana Ručková

Brigitte 1 – Dominika Najvert
Brigitte 2 – Barbora Fabiánová
Bertrand – Vojtěch Eliáš

O SOUBORU

Divadelní soubor čítající osm členů působí od roku 2016 v Ostravě-Proskovicích, kde má svou domovskou scénu v sále hostince U Psoty. Pravidelně se účastní krajské přehlídky Bucharý a svou činnost staví na radosti z divadla a silném kolektivním duchu. Soubor tvoří pestrá směsice profesí – od techniků po pedagogy – které však spojuje společná vášeň pro divadlo.

“

Naše profese jsou různé, ale když jsme spolu na jevišti, hrajeme jedním srdcem. A když vidíme diváky smát se a tleskat, víme, že to má smysl.

”

Nejde jen o vystupování na jevišti, ale také o pevné přátelské vazby mimo něj. Jejich inscenace jsou vždy plné nadšení, protože rozdávat radost divákům považují za to největší potěšení.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

VYJÁDŘENÍ POROTY

„
Děkuji souboru za odehrané představení – skvělá práce, moc jsem se bavil. Chtěl bych teď vypíchnout pár věcí. Líbila se mi scénografie – velmi propracovaná. A to nejen vizuálně, ale myslím si, že velmi důležité je i rozmístění nábytku, protože ten prostor také „režuruje“, hlavně u těchto komedií. Takže nejen že ten interiér byl velmi profesionálně udělaný, ale také to vypadalo moc fajn a hezky to fungovalo.

Chtěl bych ocenit režii, vedení herců a herecké výkony. Ačkoli jste byli všichni skvělí, mám stále jednoho člověka, kterému chci nejvíc poděkovat – a to je Dominika. Za mě naprosto fantastické. Děkuji moc.

K dalším postřehům – letos jsme tu měli více takovýchto situačních komedií. U některých jsme řešili, že byly lehce podehrané, u jiných zase, že začátek „napálili“ a pak to sypalo moc rychle. U vás bych řekl, že načasování bylo velmi dobře zvolené – pořád to šlapalo, nenudil jsem se, a zároveň jsem měl možnost sledovat myšlenkové pochody postav, jak zpracovávaly situaci a jak na ni reagovaly. Báječné. Pokud bych měl přece jen zmínit jednu výtku, měl jsem podobný pocit jako u včerejšího Cooneyho – že při první půlce jsem měl větší entuziasmus než při druhé. Když jsem nad tím přemýšlel, napadlo mě, že to možná není tolik o vás, ale spíše o struktuře těchto typů textů. Když nás

autor baví těmi velmi bujarými fóry, jak se postavy obelhávají a k čemu všemu mezi nimi dojde, je těžké to pak překonat v samotném vyvrcholení. Pak nastává problém se zakončením – protože postavy si to musí nějak vysvětlit a uzavřít, což není tak efektní jako ta předchozí lavina nedorozumění. Takže bych tuto výtku spíše poslal autorovi než vám.

”

Pavel Gejguš

„
Já vám taky děkuji za příjemný večer a za milou festivalovou tečku. Souhlasím s tím, co říkal kolega o autorovi – bohužel je to problém mnoha komedií, že ten šetrný konec mě většinou zklame, ale to není výtka na vaši adresu.

Možná bych vaše „wow“ ocenila ještě víc, kdyby se světlo zhaslo trochu rychleji – abych se nestihla ani nadechnout a představení skončilo přímo v mém překvapení. Ten závěrečný taneček to ještě lehce protáhl.

Jinak jsem byla opravdu velmi mile překvapená hereckými výkony. Přemýšlela jsem, jak to v těch Proskovicích děláte – když se tam dítě narodí, losujete, do kterého souboru půjde? (smích)

Zaznamenala jsem si jen pár drobností – například že se říká „si“, ne „jsi“, a taky ne „nejzme“. A když se v emocích dostanete do zápalu, místy začnete trochu drmolit. A něco, co tu často opakují, ale je to opravdu důležité: prosím, nemluvte do smíchu. Když jedete dál, zatímco se publikum směje, tak to zapadne.

Vám (kývá na Aleše Mechela) děkuji za ty scény s japonskými výrazy – úžasná energie. Opravdu celé vystoupení byla milá festivalová tečka a já vám držím palce.

”

Alice Olmová

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

“

Za mě jsou tyto komedie strašně těžké na hraní, a přitom si je spousta souborů vybírá. Co se týče pohybu – opravdu super. Asi nebudu mít žádný obšírný rozbor, jsem ráda, že vás to baví, nás to baví, a tak to prostě funguje.

Chtěla bych se ještě vrátit k tomu, co říkal Pavel o reakcích a zpracování. My o tom často mluvíme – o tom procesu. O tom, že nechceme hned vidět výsledek, kdy herec nebo herečka okamžitě ví, co má udělat, a rovnou nějak reaguje. Ale že by tu informaci měl nejdřív slyšet, zavnímat, projet jí tělem, dechem – a pak teprve přijde reakce.

Tady jsem měla chvílemi pocit, že to bylo spíš akce–reakce–akce–reakce atd. A mě hrozně baví pozorovat, jak to prochází tím procesem. Takže se nebojte, když bude na jevišti třeba chvilku ticho, kdy se „nic neděje“ – protože z našeho pohledu se toho v tu chvíli děje strašně moc. A je skvělé to sledovat.

(Směrem k Barboře Fabiánové) Jo – a nosit tak krásné šaty, to taky není jen tak! Je to těžká věc – pohybovat se a hrát na jevišti v tak nádherném kostýmu a na podpatcích. To opravdu neumí každý. Takže moc děkuji.

”

Karolína Vyhlídal Hýsková

“

Tak, slibuju, že tohle je můj poslední elaborát k letošním Bucharům – aspoň doufám. Ale nemůžu si ho odpustit, hlavně proto, že se nevidíme poprvé. Možná proto budu trochu rýpavější než ostatní, ale věřím, že to zvládnete a máte na to jít dál.

Bylo hrozně příjemné zakončovat festival před takhle narvaným publikem a s tak silnými reakcemi. A moc mě těší, kolik nových režisérů se letos objevilo. Vojto, váš režijní debut jsem si užila – díky za to.

K herectví – komedie jsou fakt těžké, ale jdete do toho naplno. Dominiko, super práce. Vojto, líbí se mi, že jste si vzal malou roli a mohl to sledovat zvenčí – viděla jsem vás i ve větších postavách, ale tady to mělo smysl.

Aleši, poprvé jsem vás viděla v civilnější roli, a to je skvělá změna. Jste zvyklý na stylizace – a stačí, když jen stojíte a nemluvíte, a já jdu omdlít – ale tahle poloha je výzva. Jen pozor, dneska jste se často stahoval k sobě, místo abyste šel do přímého kontaktu. A občas byly vaše repliky dost rozkouskované – zkuste příště udržet myšlenku v celku, ať to líp plyne.

Scénografie – funkční a praktická, tohle řešení vám možná otevře nové možnosti. A kostýmy? Radost! Dominičino převlékácí číslo bylo parádní a Martinko, i když nejste vidět, na děkovačce to bylo zasloužené.

A na závěr – možná by si ten konec zasloužil výraznější tečku. To nečekané spojení milenců je silný moment, ale přichází trochu moc „mimořádně“. Zkuste to víc vygradovat – není to nutnost, jen nápad.

”

Sylvie Vůjtková

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

ULOVENÁ CELEBRITA

Poslední smích neznamena konec. Přehlídku Ostravské Buchary uzavřelo Proskovické divadlo nad Struhou, které do sálu přineslo pořádnou dávku zmatků, převleků a smíchu v inscenaci *A do pyžam!* Klasická francouzská dveřní komedie souboru rozhodně sedla. Po vystoupení jsme si popovídali s **Hanou Czyž**, představitelkou Jacqueline, která nám přiblížila divadelní zákulisí jejich souboru.

Máte nějaký vzor na naší divadelní scéně?

Tak jako každý, určitě máme své vzory. Máme oblíbená divadla, chodíme do divadel, převážně do těch ostravských. Já osobně mám ráda Ivana Trojana, Ondru Vetchého a spoustu dalších. Nemáme tu o talenty nouzi.

Jsou tohle lidé, kteří vás přivedli k divadlu? Kterí ve vás vzbudili ten zájem o hraní, nebo kde se to vzalo?

V našem souboru je nás víc, co jsme už hráli na střední škole. Tam jsme chodili do dramatického kroužku, který se jmenoval Divadlo, a během těch celých školních let jsme hráli. Takže se tomu věnujeme už od té doby. A pak nás náhoda a cesty osudu svedly dohromady, až jsme se potkali v Proskovickém divadle Na Struhou.

A když hrajete takhle dlouho, tak už jste si toho určitě vyzkoušeli hodně. Jaké hry si vybíráte nejraději nebo nejčastěji? Co vám nejvíce sedí?

*Na střední škole to byly převážně studentské inscenace, třeba *Dva muži v šachu* nebo *Veselohra na mostě*. Po škole jsme měli delší pauzu – každý se věnoval rodině, práci, studiu. A teď jsme se k tomu vrátili. Hrajeme hlavně komedie, protože chceme diváky pobavit, aby si v divadle odpočinuli. Takže teď jedeme na takové komediální vlně.*

To je dobře, z rozhovorů s diváky víme, že mají rádi komedie, hledají nějaké to odlehčení. Myslím, že je to dobrá volba.

Jo, jsme fakt šťastní, když se diváci smějí a když jim zpříjemníme večer nebo náladu. To je pro nás ta největší odměna.

A co pro vás znamená stát na jevišti?

Jak jsem říkala – snažím se předat divákům humor a pobavit je, aby zapomněli na starosti. Pro mě je to hlavně o kontaktu s divákem. Mám ráda ten pocit, že jim jako tým něco předáváme. Mezi námi herci je určitá synergie, kterou cítíme na jevišti, a tu pak předáváme publiku. A to je pro mě nejvíc – tenhle osobní kontakt s divákem.

Jaké dojmy si myslíte, že jste v publiku vyvolali?

Doufám, že jsme je pobavili. Podle toho, jak se smáli a jak tleskali i během představení, si myslím, že se nám to povedlo. Doufám, že je zaujaly zápletky a že postupně chápali děj...

A jaký máte celkově ze dneška pocit?

My jsme tady rádi, na Bucharech. Loni jsme měli pauzu – předtím jsme tu byli několikrát. Atmosféra je tu moc příjemná, zvlášť když se potkáme s kolegy z dalších ochotnických divadel – to je super. Těšíme se na to jako na každé jiné představení, možná i o trochu víc. Kolegové, co tu letos hráli poprvé, byli možná trochu víc nervózní – je to jiné prostředí, porota... Taky jsem to tak měla. Ale člověk na to během hry zapomene.

ohlédnutí za včerejškem

POROTA, CELEBRITA A DIVÁK

Nečekané momenty, skvělá atmosféra a nadšení diváci – včerejší vystoupení!

DIVÁCKÉ OČKO

Ku příležitosti posledního Diváckého očka Rachotu po Bucharech 2025 jsme opět vyrazili mezi publikum. Z dálky jsme si všimli mile vyhlížející slečny se sytými růžovými vlasy a vydali se ji oslovit. Ta nám ochotně odpověděla na pár otázek o svých dojmech z letošních Bucharů.

Jak si zatím užíváte atmosféru tady na festivalu?

Nečekala jsem, že tu bude tolik lidí, celkově mě překvapila účast. Ale je poslední den, takže to vlastně dává smysl. Atmosféra je skvělá, jsem ráda, že je to celé v tak veselém duchu.

A jste tady poprvé?

Na Bucharech ano, ale na ochotnickém divadle už jsem byla, právě na tomhle souboru, který teď hraje.

Dokázala byste si představit vystupovat takhle někde před lidmi, třeba na nějaké soutěži?

Asi bych se styděla, ale na druhou stranu si myslím, že to musí být fajn. Ty zkoušky, jak to nacvičují, to musí být dobrá sranda.

A kdybyste si měla vybrat nějakou roli, kterou byste si chtěla zahrát, co vás napadá?

Určitě spíš něco komediálního, nebo možná i muzikálového – ale to bych se musela nejdřív naučit zpívat.

Co by podle vás nemělo v žádné hře chybět?

Určitě humor – ten má vždycky největší úspěch.

Chodíte i do profesionálního divadla, nebo vás zajímá jen to ochotnické?

Do ochotnického chodím jen tady v Proskovicích, protože tam mám známé, tak je vždycky přijdu podpořit. Ale jinak chodím do ostravského divadla, do Myrona, klasicky.

Máte nějaké oblíbené herce na naší divadelní scéně?

Určitě – mám ráda Tomáše Novotného, z hereček paní Gýrovou a taky pana Haroka z Národního divadla moravskoslezského.

A otázka ke hře, nebo obecně k podobným hrám – nestává se vám někdy, že se ztrácíte, když si všichni navzájem lžou a na všechny něco hrají?

Zrovna tohle Proskovické divadlo má ty hry většinou podobně stavěné, takže už jsem věděla, do čeho jdu, a vím, jak to celé probíhá. Nedělá mi problém se v tom orientovat.

A když už jste viděla víc jejich her – nemáte někdy pocit, že se trochu opakují? Nemyslíte, že by mohli víc experimentovat?

Jo, to určitě. Myslím, že dělají to, co už mají ověřené, ví, že je to vtipné a má to úspěch. Ale poslední roky mi to přijde příliš podobné. Myslím, že by je jiný typ hry mohl posunout zase o něco dál.

Jaká postava vám zatím přišla nejvíce sympatická?

Zatím asi ta Brigitte, to je správná hospodyně. Velmi dobře zahrané.

pravidelná setkání

KULTURNÍ DŮM V MICHÁLKOVICÍCH

Informační vsuvka

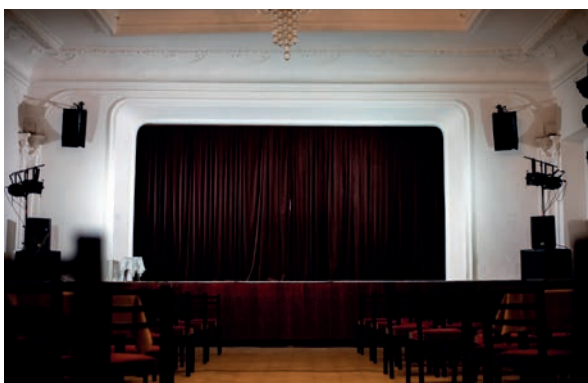
Kulturní dům v Ostravě - Michálkovicích je velmi významnou (neplést s výraznou) budovou pro své okolí. Postaven už v roce 1897 poblíž jámy Michal, původně hostinec, později už přímo společenské zařízení dolu Michal, slouží jako centrum zdejšího dění už skoro 140 let.

Dnes patří mezi zařízení městského obvodu Michálkovic, stojí jen pár kroků od národní kulturní památky Důl Michal, poblíž zastávky "Michálkovice", a my jsme rádi, že nikdo v průběhu těch několika úctyhodných desítek let nepropašoval do názvu budovy opět jméno "Michal", to už by totiž bylo poměrně matoucí.

VÍTE, ŽE...

... kulturní dům v Michálkovicích býval místem tajných schůzek horníků bojujících za lepší podmínky? Dnes tu historie ožívá dál!

ostravskebuchary

Ostravské Buchary

www.buchary.cz

Partneři a spozoři:

OSTRAVA!!!

OSTRAVAINFO!!!

